

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2012/18/EL,

4. juuli 2012,

ohtlike ainetega seotud suurõnnetuse ohu ohjeldamise ning nõukogu direktiivi 96/82/EÜ muutmise
ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivis 96/82/EÜ (ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta) ⁽³⁾ on sätestatud eeskirjad suurõnnetuse vältimiseks, mis võib tuleneda teatavast tööstuslikust tegevusest, ning selle tagajärjel inimeste tervisele ja keskkonnale avalduva mõju piiramiseks.

⁽¹⁾ ELT C 248, 25.8.2011, lk 138.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 14. juuni 2012. aasta seisukoht ja nõukogu 26. juuni 2012. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13.

(2) Suurõnnetuse tagajärjed on sageli rängad, nagu seda on näidanud Sevesos, Bhopalis, Schweizerhalles, Enschedes, Toulouse'is ja Buncefieldis toimunud katastroofid. Suurõnnetuse mõju võib kanduda ka üle riigipiiride. Seega tuleb võtta asjakohased ennetavad meetmed, et tagada kogu liidu ulatuses kodanike, kogukondade ja keskkonna kõrgetasemeline kaitse. Seepärast on vaja tagada praeguse kõrge kaitsetaseme säilimine samas ulatuses või selle tõstmine.

(3) Direktiiv 96/82/EÜ on aidanud vähendada kõnealuste õnnetuste tõenäosust ja tagajärgi ning loonud seeläbi kogu liidus parema kaitsetaseme. Nimetatud direktiivi läbivaatamine on kinnitanud, et suurõnnetuste arv ei ole muutunud. Kuigi üldiselt on olemasolevad sätted eesmärgikohased, tuleb teha mõned muudatused, et tõsta veelgi kaitsetaset, eriti mis puudutab suurõnnetuste ärahoidmist. Samas tuleks direktiiviga 96/82/EÜ kehtestatud süsteem kohandada selles viidatud liidus ainete ja segude klassifitseerimise süsteemis tehtud muudatustega. Mitmeid sätteid tuleks ka täpsustada ja ajakohastada.

(4) Seepärast on olemasoleva kaitsetaseme säilitamise ja edasise tõstmise tagamiseks asjakohane asendada direktiiv 96/82/EÜ, muutes sätted tõhusamaks ning vähendades võimaluse korral tarbetut halduskoormust menetluste sujumaks muutmise ja lihtsustamise abil tingimusel, et sellega ei kahjustata ohutust, keskkonna- ja inimese tervise kaitset. Samas peavad uued sätted olema selged, seostatud ja kergesti mõistetavad, et muuta rakendamine ja jõustatus paremaks, samal ajal kui inimese tervise ja keskkonnakaitse tase jääb vähemalt samaks või tõuseb. Komisjon peaks tegema direktiivi tegelikul rakendamisel liikmesriikidega koostööd. See koostöö peaks muu hulgas puudutama ainete ja segude iseliigitumise teemat. Vajaduse korral tuleks direktiivi rakendamisse kaasata sidusrühmad, nagu tööstuse, töötajate ning inimese tervise kaitset või keskkonnakaitset edendavate vabariikide esindajad.

- (5) ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni tööstusõnnetuste piiriülese mõju konventsioonis, mille liit kiitis heaks nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsusega 98/685/EÜ tööstusõnnetuste piiriülese mõju konventsiooni sõlmimise kohta, ⁽¹⁾ on sätestatud võimaliku piiriülese mõjuga tööstusõnnetuste ärahoidmise, nendeks valmisoleku ja neile reageerimise, samuti kõnealuse valdkonna rahvusvahelise koostöö meetmed. Direktiiviga 96/82/EÜ on konventsioon üle võetud liidu õigusesse.
- (6) Suurõnnetuse tagajärjed võivad olla piiriüleised ning sellega seotud ökoloogilisi ja majanduslikke kulusid ei kannata mitte üksnes kahjustatud käitis, vaid ka asjaomased liikmesriigid. Seepärast on vaja kehtestada ohutusmeetmed ja riskide vähendamise meetmed ning neid kohaldada, et vältida võimalikke õnnetusi, vähendada õnnetuste tekkimise riski ja leevendada nende võimalikke tagajärgi, võimaldades tagada kõrgetasemelise kaitse kogu liidu ulatuses.
- (7) Käesoleva direktiivi sätteid tuleks kohaldada liidu töötervishoiu- ja tööohutus- ning töökeskonnaalaste sätete, eriti nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ (töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta) ⁽²⁾ kohaldamist piiramata.
- (8) Teatav tööstuslik tegevus tuleks käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta, juhul kui selle suhtes kohaldatakse muid liidu või liikmesriikide õigusakte, mis tagavad samaväärse kaitsetaseme. Komisjon peaks jätkuvalt kontrollima, kas kehtivas õiguslikus raamistikus on suuri lünki, eriti seoses uute ja alles kujunevate tootmisharude ning konkreetsetest ohtlike ainetest tulenevate riskidega, ning esitama seadusandliku ettepaneku nende lünkade kaotamiseks, kui see on asjakohane.
- (9) Direktiivi 96/82/EÜ I lisa on loetletud selle reguleerimisalal olevad ohtlikud ained, viitega muu hulgas teatavatele sätetele nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiivis 67/548/EMÜ (ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta) ⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiivis 1999/45/EÜ (ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta) ⁽⁴⁾. Direktiivid 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ on asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1272/2008 (mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist), ⁽⁵⁾ millega rakendatakse liidus ÜRO raames rahvusvahelisel tasandil vastu võetud ühtne ülemaailmne kemikaalide klassifitseerimise ja märgistamise süsteem. Nimetatud määrusega on võetud kasutusele uued ohuklassid ja -kategoriad, mis vaid osaliselt vastavad kehtetuks tunnistatud direktiivide alusel kasutatud klassifikatsioonile. Teatavaid aineid või segusid selle süsteemi raames aga ei klassifitseeritaks, kuna selles raamistikus puuduvad vastavad kriteeriumid. Direktiivi 96/82/EÜ I lisa on vaja seepärast muuta, et viia see vastavusse kõnealuse määrusega, jättes samas muutmata kõnealuses direktiivis ette nähtud kaitsetaseme või tõeses seda veelgi.
- (10) Vääristatud biogaasi klassifitseerimisel tuleks võtta arvesse Euroopa Standardikomitee (CEN) standardite arengut.
- (11) Määrusega (EÜ) nr 1272/2008 vastavusse viimisel võib olla soovimatuid kõrvaltoimeid ja selle määruse hilisem kohandamine võib mõjutada ainete ja segude klassifikatsiooni. Käesolevas direktiivis esitatud kriteeriumide alusel peaks komisjon hindama, kas on ohtlike aineid, mis ei ole vaatamata nende ohuklassile suurõnnetusohtlikud, ning esitama vajaduse korral seadusandliku ettepaneku asjaomaste ohtlike ainete välistamiseks käesoleva direktiivi reguleerimisalast. Hindamine peaks algama kiiresti, eelkõige pärast aine või segu klassifikatsiooni muutmist, et vältida käitajatele ja liikmesriikide pädevatele asutustele langevat tarbetut koormust. Erandid käesoleva direktiivi reguleerimisalast ei tohiks takistada ühtki liikmesriiki säilitamast või võtmast rangemaid kaitsemeetmeid.
- (12) Käitajate suhtes peaks kehtima üldine kohustus võtta kõik vajalikud meetmed suurõnnetuse ärahoidmiseks, selle tagajärgede leevendamiseks ja kõrvaldamiseks. Kui käitisel olevad ohtlike ainete kogused ületavad teatava piiri, annavad käitajad pädevale asutusele piisaval määral teavet, et asutus või asutused saaks kindlaks teha käitise, selles olevad ohtlikud ained ja võimalikud ohud. Käitaja peaks töötama välja ka suurõnnetuse vältimise põhimõtted ja – kui seda nõutakse siseriikliku õigusega – esitama need pädevale asutusele, nähes suurõnnetuse ohu ohjeldamiseks ette üldise lähenemisviisi ja meetmed, sealhulgas asjakohase ohutuse juhtimise süsteemi. Kui käitajad teevad kindlaks ja hindavad suurõnnetuse ohtu, tuleks arvesse võtta ka ohtlike aineid, mis võivad tekkida käitises toimuva raske õnnetuse ajal.

⁽¹⁾ EÜT L 326, 3.12.1998, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.

⁽³⁾ EÜT 196, 16.8.1967, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 353, 31.12.2008, lk 1.

- (13) Suurõnnetuse põhjustatud keskkonnakahjustuste suhtes kohaldatakse tavaliselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ (keskkonnastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta) ⁽¹⁾.
- (14) Kui käitised paiknevad selliselt või nii lähestikku, et see suurendab suurõnnetuse tõenäosust või raskendab selle tagajärgi, tuleks doominoefekti riski vähendamiseks teha käitajatel koostööd asjakohase teabe vahetamisel ja üldsuse, sealhulgas mõjualas olevate naaberkäitiste teavitamisel.
- (15) Näitamaks et suurõnnetuse vältimiseks ning hädaolukorras toimimise plaanide koostamiseks ja vastumeetmete kavandamiseks on tehtud kõik vajalik, peaks käitaja käitiste puhul, kus on märkimisväärses koguses ohtlikke aineid, andma pädevale asutusele ohutusaruande kujul teavet. Nimetatud ohutusaruanne peaks sisaldama üksikasju käitise, seal leiduvate ohtlike ainete, seadmete ja ladustamisrajatiste, võimaliku suurõnnetuse ja riskianalüüsi, ennetus- ja sekkumismeetmete ning kasutatavate juhtimissüsteemide kohta, et vältida ja vähendada suurõnnetuse riski ja võimaldada astuda vajalikke samme sellise õnnetuse tagajärgede piiramiseks. Suurõnnetuse riski võib suurendada käitise asukohaga seotud loodusõnnetuste toimimise tõenäosus. Seda tuleks arvestada suurõnnetuste stsenaariumide koostamisel.
- (16) Käitiste puhul, kus on märkimisväärses koguses ohtlikke aineid, on hädaolukorras valmistumiseks vaja koostada käitisesisene ja -väline hädaolukorras toimimise plaan ning luua menetlused, mis tagaksid selliste plaanide kontrollimise ja läbivaatamise vastavalt vajadusele ja nende rakendamise suurõnnetuse või selle tõenäosuse korral. Käitise personaliga tuleks konsulteerida käitisesisese hädaolukorras toimimise plaani küsimuses ja asjaomasel üldsusel peaks olema võimalus avaldada arvamust käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani kohta. Allhange võib mõjutada käitise ohutust. Liikmesriigid peaksid nõudma, et käitajad võtaksid seda arvesse suurõnnetuse vältimise põhimõtete, ohutusaruande või käitisesisese hädaolukorras toimimise plaani väljatöötamisel.
- (17) Sobivate käitamismeetodite, sealhulgas järelevalve- ja kontrollimeetodite valimisel peaksid käitajad võtma arvesse parimate tavade kohta kättesaadavat teavet.
- (18) Elamurajoonide, ühiskondliku kasutamise seisukohast oluliste alade ja looduse poolest erilist huvi pakkuvate või eriti tundlike alade paremaks kaitsmiseks on liikmesriikides vaja kohaldada maakasutuse või muid asjakohaseid põhimõtteid, et tagada selliste alade ja sellist ohtu kujutavate käitiste vahel sobiv vahemaa ning et olemasolevate käitiste puhul rakendataks vajaduse korral täiendavaid tehnilisi meetmeid, et oht inimestele ja keskkonnale püsiks vastuvõetaval tasemel. Otsuste tegemisel tuleks arvesse võtta piisaval määral teavet riskide kohta ja nendega seotud tehnilisi nõuandeid. Eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete halduskoormuse vähendamiseks tuleks menetlused ja meetmed võimaluse korral ühitada muudest asjakohastest liidu õigusaktidest tulenevate menetluste ja meetmetega.
- (19) Juurdepääsu hõlbustamiseks keskkonnateabele tuleks vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni konventsioonile, milles käsitletakse juurdepääsu teabele, avalikkuse kaasamist otsuste langetamise ja õiguskaitse kättesaadavust keskkonnaküsimustes („Århusi konventsioon“) ning mis kiideti liidu nimel heaks nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ (keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel), ⁽²⁾ suurendada üldsusele pakutava teabe mahtu ja parandada teabe kvaliteeti. Eelkõige tuleks piisavalt teavitada isikuid, kelle puhul on tõenäosus sattuda suurõnnetuse mõjualasse, sellises olukorras võetavatest meetmetest. Liikmesriigid peaksid tegema kättesaadavaks teabe selle kohta, kust leida teavet nende isikute õiguste kohta, keda suurõnnetus mõjutab. Üldsusele antav teave peaks olema sõnastatud selgelt ja arusaadavalt. Lisaks aktiivsele teavitamisele, mis ei eelda päringu esitamist üldsuse poolt, ning välistamata muid teabelevi viise, peaks kõnealusele teabele olema püsijuurdepääs ning seda peaks elektrooniliselt ajakohastama. Samal ajal tuleks turvalisuse kaalutlusel muu hulgas võtta asjakohaseid konfidentsiaalsusmeetmeid.
- (20) Teabe haldamine peaks olema kooskõlas ühise keskkonnateabe süsteemi algatusega, mida tutvustati komisjoni 1. veebruari 2008. aasta teatise pealkirja „Ühise keskkonnateabesüsteemi (SEIS) väljakujundamine“ all. Samuti peaks teabe haldamine olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiiviga 2007/2/EÜ (millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE)) ⁽³⁾ ja selle rakenduseeskirjadega, mille eesmärk on võimaldada jagada keskkonnaalast ruumiteavet avaliku sektori organisatsioonide vahel ja hõlbustada üldsuse juurdepääsu ruumiandmetele kogu liidu ulatuses. Teavet tuleks hoida üldsusele juurdepääsetavas üleeuroopalises andmebaasis, mis hõlbustab ka rakendamise kontrollimist ja aruandlust.

⁽¹⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

⁽²⁾ ELT L 124, 17.5.2005, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 108, 25.4.2007, lk 1.

- (21) Århusi konventsiooni kohaselt võimaldab üldsuse tõhus kaasamine otsuste tegemisse asjaomasel üldsusel väljendada ja otsustajatel arvesse võtta arvamusi ja probleeme, mis võivad olla selliste otsuste puhul asjakohased, ning suurendada otsustamise vastutustundlikkust ja läbipaistvust, aidata parandada üldsuse keskkonnateadlikkust ja tagada üldsuse toetus vastuvõetavatele otsustele.
- (22) Suurõnnetuse korral asjakohaste päästemeetmete võtmise tagamiseks peaks käitaja teatama õnnetusest viivitamata pädevale asutusele ja edastama talle teabe, mille põhjal on võimalik hinnata kõnealuse õnnetuse mõju inimese tervisele ja keskkonnale.
- (23) Kohalikud ametiasutused on huvitatud suurõnnetuste vältimisest ja nende tagajärgede leevendamisest ning neil võib olla tähtis roll. Seda peaksid liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamisel arvesse võtma.
- (24) Teabevahetuse lihtsustamiseks ja samalaadsete õnnetuste vältimiseks tulevikus peaksid liikmesriigid edastama komisjonile teabe oma territooriumil toimunud suurõnnetuste kohta, et komisjon saaks analüüsida nende õnnetustega seotud ohte ja käivitada süsteemi eelkõige suurõnnetusi ja nendest saadud õppetunde käsitleva teabe levitamiseks. Kõnealune teabevahetus peaks käsitlema ka esinenud ohtlikke olukordi, mida liikmesriigid peavad suurõnnetuse vältimisel ja selle tagajärgede piiramisel tehniliselt eriti oluliseks. Liikmesriigid ja komisjon peaksid püüdma tagada, et suurõnnetuste kohta teabe vahetamise lihtsustamiseks loodud teabesüsteemid sisaldavad täielikku teavet.
- (25) Liikmesriikidel tuleks määrata pädevad asutused, kes vastutavad selle eest, et käitajad täidaksid oma ülesanded. Pädevad asutused ja komisjon peaksid tegema koostööd rakendamise toetamiseks, koostama näiteks asjakohased suunised ja korraldama parimate tavade vahetamist. Tarbetu halduskoormuse vältimiseks tuleks teavitamiskohustus ühitada muude liidu õigusnormide reguleerimisalasse kuuluvate kohustustega, kui see on asjakohane.
- (26) Liikmesriigid peaksid tagama, et pädevad asutused võtavad vajalikke meetmeid käesoleva direktiivi sätete täitmatajätmise korral. Tõhusa rakendamise ja jõustamise tagamiseks tuleks sisse seada inspekteerimissüsteem, mis hõlmab korrapärase kindla ajavahemiku järel toimuvate inspekteerimiste ja pisteliste inspekteerimiste kava. Kui see on võimalik, tuleks inspekteerimist kooskõlastada muude liidu õigusaktide, sealhulgas vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiivi 2010/75/EL (tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll))⁽¹⁾ kohaselt toimuva kontrollimisega. Liikmesriigid peaksid tagama, et kontrolli tõhusaks teostamiseks on piisavalt vajalike oskuste ja kvalifikatsiooniga töötajaid. Pädevad asutused peaksid pakkuma asjakohast tuge, kasutades vahendeid ja mehhanisme kogemuste vahetamiseks ning koondades teadmisi, sealhulgas liidu tasandil.
- (27) Tehnika arengu arvessevõtmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte II–VI lisa muutmiseks, et kohandada neid tehnika arenguga. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (28) Selleks et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes⁽²⁾.
- (29) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riigi õigusaktide rikkumise korral, ja tagama nende rakendamise. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (30) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt inimese tervise ja keskkonna kõrgetasemelise kaitse tagamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seda on parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ ELT L 334, 17.12.2010, lk 17.

⁽²⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

(31) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.

(32) Direktiivi 96/82/EÜ tuleks seetõttu muuta ja see hiljem kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eeskirjad ohtlike ainete seotud suurõnnetuse vältimiseks ja sellest inimese tervisele ja keskkonnale tuleneva mõju piiramiseks, et järjepidevalt ja tulemuslikult tagada kõrgetasemeline kaitse kogu liidus.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse artikli 3 punktis 1 määratletud käitiste suhtes.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata

a) sõjaväekäitistele, -rajatistele ja sõjaväe ladustamisrajatistele;

b) ainetest lähtuva ioniseeriva kiirguse tekitatud ohtudele;

c) ohtlike ainete veole ja sellega otseselt seotud ajutisele vaheladustamisele maanteel, raudteedel, siseveekogudel, merel või õhus väljaspool käesoleva direktiiviga hõlmatud käitisi, kaasa arvatud laadimine, lossimine ja vedu muudesse transpordivahenditesse ja neist välja dokkides, kaidel ja sorteerimisjaamades;

d) ohtlike ainete edasitoimetamisele mööda torujuhtmeid, sealhulgas pumbajaamades, väljaspool käesoleva direktiiviga hõlmatud käitisi;

e) mineraalide tootmisele, nimelt nende otsimisele, kaevandamisele ning töötlemisele kaevandustes ja karjäärides, sealhulgas puuraukude abil;

f) mineraalide, sh süsivesinike puurimisele ja kaevandamisele avamerel;

g) gaasi maa-alustele ladustamispaikadele avamerel; see hõlmab nii spetsiaalseid hoidlaid kui ka kohti, kus toimub lisaks mineraalide, sealhulgas süsivesinike uurimine ja kasutamine;

h) jäätmete matmispaikadele, sealhulgas jäätmete maa-alusele ladustamisele.

Ilma et see piiraks esimese lõigu punktide e ja h kohaldamist, kuuluvad direktiivi reguleerimisalasse gaasi maa-alune ladustamine maismaal looduslikes kihtides, põhjaveekihtides, soolakaevandustes ja suletud kaevandustes ning ohtlike ainete seotud keemilised ja termilised töötlemistoimingud ja nende toimingutega kaasnev ladustamine, samuti toimivad rikastamisjäätmete kõrvaldamise rajatised, sh nende tiigid ja tammid, mis sisaldavad ohtlikke aineid.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „käitis” – kogu käitaja kontrolli all olev ala, kus on ohtlikke aineid ühes või mitmes rajatises, kaasa arvatud ühised või seotud infrastruktuur ja toimingud; eristatakse madalama tasandi käitiseid ja kõrgema tasandi käitiseid;

2) „madalama tasandi käitis” – käitis, kus on ohtlikke aineid niisama palju või rohkem, kui on loetletud I lisa 1. või 2. osa tabeli teises veerus, kuid vähem, kui on loetletud I lisa 1. või 2. osa tabeli kolmandas veerus, kasutades I lisa märkuses 4 esitatud liitmisreeglit, kui see on asjakohane;

3) „kõrgema tasandi käitis” – käitis, kus on ohtlikke aineid niisama palju või rohkem, kui on loetletud I lisa 1. või 2. osa tabeli kolmandas veerus, kasutades I lisa märkuses 4 esitatud liitmisreeglit, kui see on asjakohane;

4) „naaberkäitis” – käitis, mis asub teisele käitisele nii lähedal, et see suurendab suurõnnetuse riski või raskendab selle tagajärgi;

5) „uus käitis” –

a) käitis, mis on käivitatud või ehitatud 1. juunil 2015 või hiljem, või

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

- b) tegevuskoht, mis kuulub käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, või madalama tasandi käitis, millest saab kõrgema tasandi käitis või vastupidi 1. juunil 2015 või hiljem selle rajatiste või seal tehtavate toimingute muutumise tõttu, mis toob kaasa tegevuskoha või käitise ohtlike ainete loetelu muutumise;
- 6) „olemasolev käitis” – käitis, mis 31. mail 2015 kuulub direktiivi 96/82/EÜ reguleerimisalasse ja alates 1. juunist 2015 kuulub käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, ilma et muutuks käitise liigitus madalama tasandi käitiseks või kõrgema tasandi käitiseks;
- 7) „muu käitis” – tegevuskoht, mis kuulub käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, või madalama tasandi käitis, millest saab kõrgema tasandi käitis või vastupidi 1. juunil 2015 või hiljem muudel kui punktis 5 osutatud põhjustel;
- 8) „rajatis” – maapinnal või maa all asuv tehniline üksus käitises, milles toodetakse, kasutatakse, käideldakse või ladustatakse ohtlike aineid; see hõlmab kõiki rajatise tööks vajalikke seadmeid, ehitisi, torusid, masinaid, tööriistu, erakasutuses olevaid haruraudteid, dokke, rajatist teenindavaid lossimiskaisid, maabumissildu, ladusid ja muid samalaadseid, sealhulgas ujukonstruktsiooniga ehitisi;
- 9) „käitaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes käitab või kontrollib käitist või rajatist või, kui see on sätestatud siseriiklikus õiguses, kellele on antud määrav majanduslik võim või otsustusõigus käitise või rajatise tehnilise toimimise üle;
- 10) „ohtlik aine” – aine või segu, mis on hõlmatud I lisa 1. osaga või nimetatud I lisa 2. osas, sealhulgas tooraine, toote, kõrvaltoote, jääkaine või vahesaaduse kujul;
- 11) „segu” – kahest või enamast ainest koosnev segu või lahus;
- 12) „ohtlike ainete olemasolu” – ohtlike ainete tegelik või eeldatav olemasolu käitises või selliste ohtlike ainete olemasolu, mis võivad käitise rajatistes läbi viidavate menefluste, kaasa arvatud ladustamistegevuse kontrolli alt väljumisel mõistliku oletuse kohaselt tekkida kogustes, mis on samaväärsed I lisa 1. või 2. osas sätestatud piirväärtustega või neist suuremad;
- 13) „suurõnnetus” – suur heide, tulekahju või plahvatus, mis tekib käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva käitise töö kontrolli alt väljumise tagajärjel ja seab inimese tervise või keskkonna kohe või hiljem ilmnevasse tõsisesse ohtu käitise sees või väljaspool seda ja mis on seotud ühe või mitme ohtliku ainega;
- 14) „oht” – ohtliku aine või teatava olukorra olemuslik omadus, mis võib põhjustada kahju inimese tervisele või keskkonnale;
- 15) „risk” – teatava tagajärje ilmumise tõenäosus teatava aja jooksul või teatavate asjaolude korral;
- 16) „ladustamine” – ohtlike ainete koguse hoidmine kaubavaru turvalises hoidlas või laos;
- 17) „üldsus” – üks või mitu füüsilist või juriidilist isikut ja, vastavalt siseriiklikule õigusele või tavale, nende ühendused, organisatsioonid või rühmad;
- 18) „asjaomane üldsus” – üldsus, keda artikli 15 lõikega 1 hõlmatud küsimustes tehtavad otsused mõjutavad või tõenäoliselt mõjutavad või kes on huvitatud kõnealuste otsuste tegemisest; käesoleva mõiste puhul loetakse, et kõnealune huvi on vabaihendustel, kes edendavad keskkonnakaitset ja vastavad siseriiklikust õigusest tulenevatele nõuetele;
- 19) „inspekteerimine” – kõik meetmed, sealhulgas paikvaatlus, sisemeetmed, süsteemide ja aruannete ning järeldokumentide kontrollimine, samuti vajalikud järelkontrollimeetmed, mida võtavad pädevad asutused või mis võetakse nende nimel selleks, et kontrollida ja suurendada käitiste vastavust käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetele.

Artikkel 4

Teatava ohtliku aine suurõnnetusohkuse hindamine

1. Asjakohastel juhtudel või vastavalt lõikele 2 esitatud liikmesriigi teate põhjal hindab komisjon, kas on tegelikult võimalik, et teatav ohtlik aine, mis on hõlmatud I lisa 1. osaga või loetletud I lisa 2. osas, põhjustab aine või energia vabanemise, mis võib põhjustada suurõnnetuse nii tava- kui ka erandlikes tingimustes, mida on võimalik mõistlikult ette näha. Sellisel hindamisel võetakse arvesse lõikes 3 osutatud teavet ja hindamine peab põhinema ühel või mitmel järgmisel tunnusel:

- a) ohtliku aine olek tavapärastes töötlemis- või käitlemistingimustes või lekke korral;

b) ohtliku aine omadused, eriti need, mis on seotud eraldumise-ga suurõnnetuse korral, nagu molekulmass ja aururõhk;

c) ainete maksimaalne kontsentratsioon segude puhul.

Esimese lõigu kohaldamisel tuleks vajaduse korral arvesse võtta ka ohtliku aine säilitamise seadet ja tavakohast pakendit, eriti siis, kui selle kohta kehtivad liidu erioigusaktid.

2. Kui liikmesriik leiab, et ohtlik aine ei ole suurõnnetus-ohtlik vastavalt lõikele 1, teavitab liikmesriik sellest komisjoni ja esitab asjakohase põhjenduse, sealhulgas lõikes 3 osutatud teabe.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel hõlmab teave, mis on vajalik hindamiseks ohtliku aine ohtlikke omadusi tervisele ja keskkonnale ning füüsikalisel ohtlikke omadusi, järgmist:

a) kõikehõlmav loetelu omadustest, mis on vajalikud selleks, et hinnata ohtliku aine potentsiaali põhjustada füüsilist kahju, kahju tervisele või keskkonnale;

b) füüsikalised ja keemilised omadused (näiteks molekulmass, aururõhk, toksilisus, keemistemperatuur, reaktiivsus, viskoosus, lahustuvus ja muud olulised omadused);

c) ohuga tervisele ja füüsikalise ohuga seotud omadused (näiteks reaktiivsus, süttivus, toksilisus koos lisateguritega, nagu organismi kahjustamise viis, vigastuste ja surmajuhtumite suhe ning pikaajaline mõju ning muud tähtsad omadused);

d) keskkonnaohuga seotud omadused (näiteks ökotoksilisus, püsivus, bioakumulatsioon, keskkonnas pikaajalise edasikandumise potentsiaal ja muud tähtsad omadused);

e) aine või segu klassifikatsioon liidu süsteemis, kui see on olemas;

f) teave aine eriomaste käitamistingimuste kohta (näiteks temperatuur, rõhk ja muud asjaomased tingimused), mille kohaselt ohtlikku ainet ladustatakse, kasutatakse ja/või milles ohtlik aine võib esineda ettenähtava tavapäratu käitamise või õnnetuse, näiteks tulekahju korral.

4. Pärast lõikes 1 osutatud hindamist esitab komisjon vajaduse korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku, et arvata asjaomane ohtlik aine käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja.

Artikkel 5

Käitaja üldised kohustused

1. Liikmesriik tagab, et käitaja on kohustatud võtma kõik vajalikud meetmed suurõnnetuse vältimiseks ja selle tagajärgede piiramiseks inimese tervisele ja keskkonnale.

2. Liikmesriik tagab, et käitaja on kohustatud tõendama artiklis 6 osutatud pädevale asutusele mis tahes ajal, eelkõige artiklis 20 osutatud inspekteerimiste ja kontrollimise jaoks, et ta on võtnud kõik vajalikud käesoleva direktiivi kohased meetmed.

Artikkel 6

Pädev asutus

1. Ilma et see piiraks käitaja kohustusi, loob või määrab liikmesriik pädeva asutuse, kes vastutab käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmise eest („pädev asutus“), ja vajaduse korral ka organid, kes abistavad pädevat asutust tehniliselt. Liikmesriik, kes loob või määrab rohkem kui ühe pädeva asutuse, tagab ülesannete täitmiseks kasutatavate menetluste täieliku kooskõlastatuse.

2. Pädevad asutused ja komisjon teevad käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike meetmete võtmisel koostööd, kaasates sellesse vajaduse korral sidusrühmi.

3. Liikmesriik tagab, et pädevad asutused võtavad vastu käesoleva direktiivi kohaldamise seisukohast samaväärse teabe, mille käitaja on esitanud muude asjakohaste liidu õigusaktide kohaselt ja mis vastab käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele. Sellistel juhtudel tagavad pädevad asutused käesolevas direktiivis sätestatud nõuete täitmise.

Artikkel 7

Teatamine

1. Liikmesriigid kohustavad käitajat saatma pädevale asutusele teatise järgmise teabega:

a) käitaja nimi ja/või ärinimi ja asjaomase käitise täielik aadress;

b) käitaja registrijärgne tegevuskoht ja selle täielik aadress;

c) käitise eest vastutava isiku nimi ja ametikoht, kui see erineb punktis a nimetatust;

d) piisav teave käitises esinevate või käitises tõenäoliselt esinevate ohtlike ainete ja ainekategoriate kindlakstegemiseks;

e) asjaomase ohtliku aine või ohtlike ainete kogus ja olek;

f) rajatise või hoidla tegevus või kavandatud tegevus;

g) käitise vahetu ümbrus, asjaolud, mis võiksid tõenäoliselt põhjustada suurõnnetuse või raskendada selle tagajärgi, sealhulgas kättesaadavad üksikasjad naaberkäitiste, samuti käesoleva direktiiviga hõlmamata territooriumide, alade ja muutuste kohta, mis võivad põhjustada suurõnnetuse või suurendada selle ohtu, raskendada tagajärgi või põhjustada dominoefekti.

2. Teatis või selle ajakohastatud versioon saadetakse pädevale asutusele järgmiste tähtaegade jooksul:

a) uue käitise puhul mõistliku aja jooksul enne ehitustööde või tegevuse alustamist või enne selliste muudatuste tegemist, mis toovad kaasa muutuse ohtlike ainete loetelus;

b) kõigil muudel juhtudel ühe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomase käitise suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui käitaja on siseriikliku õiguse nõuete kohaselt saatnud pädevale asutusele teatise enne 1. juunit 2015 ning teatises sisalduvad andmed on kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1 ja need ei ole muutunud.

4. Käitaja eelteavitab pädevat asutust järgmistest asjaoludest:

a) käitaja poolt vastavalt lõikele 1 esitatud teatises märgitud ohtlike ainete koguse märkimisväärne suurenemine või vähenemine või laadi või oleku märkimisväärne muutumine või ainete kasutamise protsessi märkimisväärne muutumine;

b) muudatuste tegemine käitises või rajatises, mis võib oluliselt mõjutada suurõnnetusohklikkust;

c) käitise alaline sulgemine või tegevuse lõpetamine;

d) lõike 1 punktis a, b või c osutatud teabe muutumine.

Artikkel 8

Suurõnnetuse vältimise põhimõtted

1. Liikmesriik nõuab, et käitaja koostaks kirjaliku dokumendi, milles ta esitab suurõnnetuse vältimise põhimõtted, ja tagaks nende põhimõtete nõuetekohase rakendamise. Põhimõtete abil tagatakse inimese tervise ja keskkonna kõrgetasemeline kaitse. Põhimõtted peavad vastama suurõnnetuse ohule. Need peavad hõlmama käitaja üldisi tegevuseesmärke ja -põhimõtteid, juhtkonna rolli ja vastutust ning kohustust parandada pidevalt suurõnnetuse ohu ohjeldamist ja tagada kõrge kaitsetase.

2. Suurõnnetuse vältimise põhimõtted koostatakse ja – kui see on siseriikliku õiguse kohaselt nõutav – saadetakse pädevale asutusele järgmise tähtaja jooksul:

a) uue käitise puhul mõistliku aja jooksul enne ehitustööde või tegevuse alustamist või enne selliste muudatuste tegemist, mis toovad kaasa muutuse ohtlike ainete loetelus;

b) kõigil muudel juhtudel ühe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomase käitise suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui käitaja on juba kehtestanud suurõnnetuse vältimise põhimõtted ja saatnud need enne 1. juunit 2015 pädevale asutusele, kui siseriiklik õigus seda nõuab, ning teatises sisalduvad andmed on kooskõlas lõikega 1 ja need ei ole muutunud.

4. Ilma et see piiraks artikli 11 kohaldamist, vaatab käitaja suurõnnetuse vältimise põhimõtted regulaarselt vähemalt iga viie aasta järel läbi ja vajaduse korral ajakohastab neid. Kui see on siseriikliku õiguse kohaselt nõutav, edastatakse suurõnnetuse vältimise ajakohastatud põhimõtted viivitamata pädevale asutusele.

5. Suurõnnetuse vältimise põhimõtteid rakendatakse kohaste vahendite, struktuuride ja ohutusjuhtimise süsteemi abil kooskõlas III lisaga vastavalt suurõnnetuse ohu suurusele ning käitise ülesehituse või tegevuse keerukusele. Madalama tasandi käitiste puhul võib suurõnnetuse vältimise põhimõtteid rakendada muude asjakohaste vahendite, struktuuride ja juhtimissüsteemide abil vastavalt suurõnnetuse ohu suurusele, võttes arvesse III lisas sätestatud põhimõtteid.

Artikkel 9

Doominoefekt

1. Liikmesriik tagab, et pädev asutus teeb artiklite 7 ja 10 kohaselt käitajatelt saadud teavet kasutades või pärast pädeva asutuse poolt täiendava teabe saamiseks esitatud taotlust või artikli 20 kohaste inspekteerimiste käigus saadud teavet kasutades kindlaks kõik madalama tasandi ja kõrgema tasandi käitised või käitiste rühmad, mille puhul võib suurõnnetuse risk olla suurem või selle tagajärjed tõsisemad käitiste geograafilise asukoha ja vastastikuse kauguse ning nendes paiknevate ohtlike ainete varude tõttu.

2. Kui pädeval asutusel on täiendavat teavet lisaks sellele, mille esitas käitaja vastavalt artikli 7 lõike 1 punktile g, teeb ta selle asjaomasele käitajale kättesaadavaks, juhul kui see on vajalik käesoleva artikli kohaldamiseks.

3. Liikmesriik tagab, et lõike 1 kohaselt määratletud käitiste käitajad

a) vahetavad asjakohast teavet, mis võimaldab kõnealustel käitistel võtta suurõnnetuse vältimise põhimõtetes, ohutusjuhtimise süsteemides, ohutusaruannetes ja käitisesisestes hädaolukorras toimimise plaanides kohaselt arvesse suurõnnetuse üldise ohu laadi ja ulatust;

b) teevad koostööd, et teavitada üldsust ja naabruses paiknevaid tegevuskohti, mida direktiivi reguleerimisala ei hõlma, ning edastada teave käitiseväliste hädaolukorras toimimise plaanide koostamise eest vastutavale asutusele.

Artikkel 10

Ohutusaruanne

1. Liikmesriik kohustab kõrgema tasandi käitise käitajat esitama ohutusaruande, mille eesmärk on

a) näidata, et suurõnnetuse vältimise põhimõtted ja nende rakendamiseks loodud ohutuse juhtimise süsteem on jõustatud kooskõlas III lisas sätestatud teabega;

b) näidata, et suurõnnetusohud ja võimalikud suurõnnetuse stsenaariumid on kindlaks tehtud ning et on võetud vajalikud meetmed suurõnnetuse vältimiseks ja selleks, et piirata selle mõju inimese tervisele ja keskkonnale;

c) näidata, et käitise rajatiste, hoidlate, seadmete ja nende toimimisega seotud infrastruktuuride kavandamisel, ehitamisel, töös hoidmisel ja hooldamisel on piisavalt arvestatud ohutust ja töökindlust ning peetud silmas käitise tegevusega seotud suurõnnetuse ohtu;

d) näidata, et käitises on koostatud käitisesiseseid hädaolukorras toimimise plaanid, ning esitada vajalik teave käitiseväliste hädaolukorras toimimise plaanide koostamiseks;

e) esitada pädevale asutusele piisavalt teavet, mis võimaldaks teha uue tegevuse jaoks asukoha määramise otsuseid või muudatusi olemasolevates käitistes.

2. Ohutusaruanne sisaldab vähemalt II lisas loetletud teavet ja andmeid. Selles nimetatakse asjaomased aruande koostamises osalevad organisatsioonid.

3. Ohutusaruanne saadetakse pädevale asutusele järgmiste tähtaegade jooksul:

a) uue käitise puhul mõistliku aja jooksul enne ehitustööde või tegevuse alustamist või enne selliste muudatuste tegemist, mis toovad kaasa muutuse ohtlike ainete loetelus;

b) olemasoleva kõrgema tasandi käitise puhul 1. juunist 2016;

c) muude käitiste puhul kahe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomase käitise suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi.

4. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata, kui käitaja on riigi õigusaktides sätestatud nõuete kohaselt saatnud pädevale asutusele ohutusaruande enne 1. juunit 2015 ning teatises sisalduvad andmed on kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 1 ja 2 ning neid ei muudeta. Selleks et täita lõikeid 1 ja 2, esitab käitaja ohutusaruande kõik muudetud osad pädeva asutuse poolt ette nähtud vormingus lõikes 3 osutatud aja jooksul.

5. Ilma et see piiraks artikli 11 kohaldamist, vaatab käitaja ohutusaruande regulaarselt vähemalt iga viie aasta järel läbi ja vajaduse korral ajakohastab seda.

Samuti vaatab käitaja omal algatusel või pädeva asutuse taotluse korral pärast tema käitises toimunud suurõnnetust ja mis tahes muul ajal ohutusaruande läbi ning vajaduse korral ajakohastab seda, kui see on põhjendatud uute asjaolude tõttu või kui see on vajalik selleks, et võtta arvesse uusi ohutust käsitlevaid tehnilisi teadmisi, mis on saadud näiteks õnnetusi või, kui võimalik, ohuolukordi analüüsid ja ohtude hindamist käsitlevate teadmiste analüüsimisel.

Ajakohastatud ohutusaruanne või selle ajakohastatud osad edastatakse viivitamata pädevale asutusele.

6. Enne kui käitaja alustab ehitustöid või tegevust ning käesoleva artikli lõike 3 punktides b ja c ning käesoleva artikli lõikes 5 osutatud juhtudel edastab pädev asutus mõistliku aja jooksul pärast aruande saamist käitajale ohutusaruande läbivaatamise tulemused, kui see on asjakohane, kooskõlas artikliga 19 keelab asjaomase käitise kasutuselevõtmise või edaspidise kasutamise.

Artikkel 11

Rajatise, käitise või hoidla muutmine

Kui rajatist, käitist, hoidlat või protsessi või ohtlike ainete laadi või olekut või kogust muudetakse viisil, mis võib oluliselt mõjutada suurõnnetuse ohtu või mille tagajärjel võib madalama tasandi käitisest saada kõrgema tasandi käitis või vastupidi, tagab liikmesriik, et käitaja vaatab läbi ja vajaduse korral ajakohastab teatist, suurõnnetuse vältimise põhimõtteid, ohutuse juhtimise süsteemi ja ohutusaruannet ning teatab pädevale asutusele ajakohastamise üksikasjad enne muutmist.

Artikkel 12

Hädaolukorras toimimise plaanid

1. Liikmesriik tagab, et kõigi kõrgema tasandi käitiste puhul

- a) koostab käitaja käitisesisese hädaolukorras toimimise plaani, mis hõlmab käitises võetavaid meetmeid;
- b) esitab käitaja pädevale asutusele andmed, mida asutus vajab käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani koostamiseks;
- c) koostab liikmesriigi selleks määratud asutus kahe aasta jooksul pärast seda, kui punkti b kohane vajalik teave on käitajalt laekunud, käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani selle kohta, milliseid meetmeid tuleb võtta väljaspool käitist.

2. Käitaja täidab lõike 1 punktides a ja b sätestatud kohustused järgmiste tähtaegade jooksul:

- a) uue käitise puhul mõistliku aja jooksul enne tegevuse alustamist või enne selliste muudatuste tegemist, mis toovad kaasa muutuse ohtlike ainete loetelul;
- b) olemasoleva kõrgema tasandi käitise puhul 1. juuniks 2016, välja arvatud juhul, kui enne nimetatud kuupäeva on vastavalt riigi õigusaktides sätestatud nõuetele koostatud käitisesisene hädaolukorras toimimise plaan ja lõike 1 punktis b osutatud teave on kooskõlas käesoleva artikliga ja seda ei muudeta;
- c) muude käitiste puhul kahe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomase käitise suhtes hakatakse kohaldama käesolevat direktiivi.

3. Hädaolukorras toimimise plaanide koostamisel tuleb silmas pidada järgmisi eesmärke:

- a) õnnetuse ohjeldamine ja kontrolli alla saamine, et minimeerida selle tagajärgi ja piirata mõju, mida see avaldab inimese tervisele, keskkonnale ja varale;
- b) vajalike meetmete rakendamine inimese tervise ja keskkonna kaitsmiseks suurõnnetuse mõju eest;
- c) vajaliku teabe edastamine üldsusele ja piirkonna asjaomastele teenistustele või asutustele;
- d) keskkonna suurõnnetusejärgse taastamise ja puhastamise sätestamine.

Hädaolukorras toimimise plaanid sisaldavad IV lisa sätestatud teavet.

4. Liikmesriik tagab, et käesolevas direktiivis sätestatud käitisesiseste hädaolukorras toimimise plaanide koostamisel konsulteeritakse käitises töötavate inimestega, sealhulgas allhangete teostajate asjaomaste pikaajaliste töötajatega.

5. Liikmesriik tagab, et asjaomasel üldsusel oleks võimalus avaldada aegsasti arvamust käitisevälise hädaolukorras toimimise plaanide kohta, kui neid koostatakse või oluliselt muudetakse.

6. Liikmesriik tagab, et käitajad ja määratud asutused vaatavad käitisesiseseid ja käitiseväliseid hädaolukorras toimimise plaanid läbi, katsetavad neid ning vajaduse korral ajakohastavad neid sobiva aja järel, kuid vähemalt kord kolme aasta jooksul. Läbivaatamisel võetakse arvesse asjaomastes käitistes või hädaabiteenistustes toimunud muudatusi ning uusi teadmisi tehnika ja suurõnnetusele reageerimise kohta.

Käitisevälise hädaolukorras toimimise plaanide puhul võtab liikmesriik arvesse vajadust hõlbustada kodanikukaitse abijõudude tugevdatud koostööd suurõnnetuse korral.

7. Liikmesriik tagab, et hädaolukorras toimimise plaani viib viivitamata ellu käitaja ja vajaduse korral, kui toimub suurõnnetus või leiab aset kontrollimatu sündmus, mille laad võib põhjustada suurõnnetuse, selleks määratud pädev asutus.

8. Ohutusaruandes sisalduvat teavet arvesse võttes võib pädev asutus teha põhistatud otsuse mitte kohaldada lõikes 1 osutatud käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani esitamise nõuet.

Artikkel 13

Maakasutuse planeerimine

1. Liikmesriik tagab, et maakasutuse põhimõtetes või muudes asjakohastes põhimõtetes võetakse arvesse eesmärki vältida suurõnnetusi ja piirata selliste õnnetuste tagajärgi inimese tervisele ja keskkonnale. Nimetatud eesmärkide poole püüdlamiseks kontrollitakse

- a) uute käitiste paigutust;
 - b) artikliga 11 hõlmatud käitiste muutmist;
 - c) muutusi, mis on seotud ühendusteede, üldkülastatavate kohtade ja elamurajoonidega käitiste läheduses, kui nende paigutus või areng on selline, et võib põhjustada suurõnnetuse, suurendada suurõnnetuse riski või raskendada selle tagajärgi.
2. Liikmesriik tagab, et maakasutuse põhimõtetes või muudes asjakohastes põhimõtetes ja nende rakendamise menetluses võetakse pikas perspektiivis arvesse järgmisi vajadusi:

- a) säilitada ohutuse tagamiseks vajalik vahemaa käesoleva direktiivi reguleerimisalas oleva käitise ning elamurajoonide, üldkasutuses olevate hoonete ja alade, puhkealade ning võimaluse korral peamiste transpordiliinide vahel;
- b) kaitsta looduse poolt erilist huvi pakkuvaid või eriti tundlike alasid käitise läheduses, tagades selleks ohutu vahemaa või võttes muid asjakohaseid meetmeid, kui see on asjakohane;
- c) võtta olemasoleva käitise puhul täiendavaid tehnilisi meetmeid vastavalt artiklile 5, et mitte suurendada riski inimese tervisele ja keskkonnale.

3. Liikmesriik tagab, et kõik pädevad asutused ja planeerimisasutused, kes vastutavad otsuste tegemise eest kõnealuses valdkonnas, võtavad kasutusele konsulteerimismenetlused, et soodustada lõike 1 alusel kehtestatud põhimõtete rakendamist. Menetlused peavad olema sellised, et käitajalt saadav teave käitises tekkivate riskide kohta oleks piisav ja otsuste tegemise puhul oleks tagatud tehnilise nõustamise kättesaadavus kas juhtumipõhiselt või üldiselt.

Liikmesriik tagab, et madalama tasandi käitise käitajad edastavad pädeva asutuse taotluse korral piisavalt maakasutuse planeerimiseks vajalikku teavet käitises esinevate riskide kohta.

4. Käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõuete kohaldamine ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL (teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta) ⁽¹⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ (teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta) ⁽²⁾ ning liidu muude asjakohaste õigusaktide kohaldamist. Liikmesriigid võivad näha ette kooskõlastatud või ühised menetlused käesolevas artiklis ja nimetatud õigusaktides sätestatud nõuete järgimiseks, et muu hulgas vältida hindamise ja nõustamise dubleerimist.

Artikkel 14

Üldsuse teavitamine

1. Liikmesriik tagab, et V lisas osutatud teave on üldsusele pidevalt kättesaadav, ka elektrooniliselt. Teavet ajakohastatakse vajaduse korral, sealhulgas artikliga 11 hõlmatud muudatuste puhul.

2. Kõrgema tasandi käitiste puhul tagab liikmesriik ka, et

- a) isikud, keda suurõnnetus võib mõjutada, saaksid, ilma et peaksid seda taotlema, korrapäraselt ja sobivaimas vormis selgelt ja arusaadavalt sõnastatud teavet ohutusmeetmete ja suurõnnetuse korral käitumise kohta;
- b) ohutusaruanne tehakse taotluse korral üldsusele kättesaadavaks, arvestades artikli 22 lõikes 3 sätestatud; artikli 22 lõike 3 kohaldamise korral tehakse kättesaadavaks aruande muudetud versioon, näiteks tehniliste üksikasjadeta kokkuvõtte kujul, mis hõlmab vähemalt teavet suurõnnetuse ohu, inimese tervisele ja keskkonnale avalduvate võimalike tagajärgede ja suurõnnetuse korral kohustusliku käitumise kohta;
- c) ohtlike ainete loetelu tehakse taotluse korral üldsusele kättesaadavaks, arvestades artikli 22 lõikes 3 sätestatud.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohaselt esitatav teave sisaldab vähemalt V lisas nimetatud teavet. Kõnealune teave edastatakse samuti kõigile avalikult kasutatavatele hoonetele ja aladele, sealhulgas koolidele ja haiglatele, ning artikliga 9 hõlmatud käitiste puhul kõigile naaberkäitistele. Liikmesriik tagab teabe esitamise vähemalt kord viie aasta jooksul ning selle korrapärase läbivaatamise ja vajaduse korral ajakohastamise, sealhulgas artikliga 11 hõlmatud muutmiste puhul.

3. Liikmesriik esitab kõrgema tasandi käitisest alguse saava piiriülese mõjuga suurõnnetuse toimumise tõenäosuse kohta

⁽¹⁾ ELT L 26, 28.1.2012, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30.

piisavalt teavet liikmesriikidele, keda selline õnnetus võiks mõjutada, et võimalikud mõjutatud liikmesriigid saaksid vajaduse korral kohaldada artiklite 12 ja 13 ning käesoleva artikli asjakohaseid sätteid.

4. Kui asjaomane liikmesriik on otsustanud, et teise liikmesriigi territooriumi lähedal asuv käitis ei saa tekitada suurõnnetuse ohtu väljaspool selle riigi territooriumi vastavalt artikli 12 lõikele 8, ja seega ei ole vaja esitada käitisevälist hädaolukorras toimimise plaani vastavalt artikli 12 lõikele 1, teatab ta oma põhjendatud otsusest teisele liikmesriigile.

Artikkel 15

Üldsusega konsulteerimine ja üldsuse kaasamine otsuste tegemisse

1. Liikmesriik tagab, et asjaomasel üldsusel oleks võimalik esitada aegsasti oma arvamus üksikute eriprojektide kohta, mis on seotud järgmiste valdkondadega:

- a) uue käitise planeerimine vastavalt artiklile 13;
 - b) artikliga 11 hõlmatud käitise oluline muutmine, kui muutmise suhtes kohaldatakse artiklis 13 sätestatud planeerimiskohustusi;
 - c) käitise ümbruse kasutuselevõtt, mille puhul asukoht või muutmine võib suurendada suurõnnetuse riski või raskendada selle tagajärgi vastavalt artiklile 13.
2. Lõikes 1 osutatud üksikute eriprojektide puhul teavitatakse üldsust otsuse tegemise varases etapis või hiljemalt siis, kui teavet saab nõuetekohaselt esitada, kas avalike teadaannete või muude sobivate vahendite, näiteks võimaluse korral elektroonilise meedia abil järgmistest küsimustest:
- a) eriprojekti objekt;
 - b) tõsiasia, et projekti puhul tuleb viia läbi riikliku või piiriülese keskkonnamõju hindamine või liikmesriikide vahelised konsultatsioonid vastavalt artikli 14 lõikele 3, kui hindamine või konsultatsioonid tuleb läbi viia;
 - c) üksikasjad pädeva asutuse kohta, kes vastutab otsuse tegemise eest, kellelt saab asjakohast teavet ja kellele võib esitada märkusi ja küsimusi, ning märkuste ja küsimuste edastamise ajakava kohta;
 - d) võimalike otsuste laad ja olemasolu korral otsuse eelnõu;
 - e) teadaanne selle kohta, millal, kus ja kuidas tehakse asjakohane teave kättesaadavaks;

f) üksikasjad käesoleva artikli lõike 7 kohase üldsuse kaasamise korra ja konsultatsioonide läbiviimise kohta.

3. Lõikes 1 osutatud üksikute eriprojektide puhul tagab liikmesriik, et asjaomasele üldsusele tehakse asjakohaste tähtaegade jooksul kättesaadavaks järgmine:

- a) kooskõlas liikmesriigi õigusaktidega peamised aruanded ja nõuanded, mis on pädevale asutusele esitatud ajal, mil asjaomast üldsust teavitati lõike 2 kohaselt;
- b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ (keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta) ⁽¹⁾ sätete kohaselt muu kui käesoleva artikli lõikes 2 osutatud teave, mis on vajalik kõnealuse otsuse tegemiseks ja mis saab kättesaadavaks alles pärast seda, kui asjaomast üldsust on nimetatud lõike kohaselt teavitatud.

4. Liikmesriik tagab, et asjaomasel üldsusel on enne lõikes 1 osutatud üksikut eriprojekti käsitleva otsuse tegemist võimalus pädevale asutusele arvamust avaldada ja märkusi teha ning et otsuse tegemisel võetakse asjakohaselt arvesse lõike 1 kohaste konsultatsioonide tulemusi.

5. Liikmesriik tagab, et asjaomase otsuse vastuvõtmise korral teeb pädev asutus üldsusele kättesaadavaks järgmise:

- a) otsuse sisu ja põhjendused, sealhulgas hilisemad ajakohastamised;
- b) enne otsuse tegemist peetud konsultatsioonide tulemused ja selgituse selle kohta, kuidas kõnealuseid tulemusi otsuse tegemisel arvesse võeti.

6. Lõike 1 punktis a või c osutatud valdkondadega seotud üldkavade või -programmide koostamisel tagab liikmesriik, et üldsusele antakse võimalus võtta aegsasti ja tõhusalt osa nende ettevalmistamisest, muutmisest ja läbivaatamisest menetluste abil, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivi 2003/35/EÜ (milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamises) ⁽²⁾ artikli 2 lõikes 2.

Liikmesriik määrab kindlaks üldsuse, kellel on vastavalt käesolevale lõikele õigus osaleda, sealhulgas asjakohased vabaihendused, mis vastavad siseriiklike õigusaktidega kehtestatud asjakohastele nõuetele, näiteks keskkonnakaitset edendavad ühendused.

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

⁽²⁾ ELT L 156, 25.6.2003, lk 17.

Käesolevat lõiget ei kohaldata kavade ja programmide suhtes, mille puhul kasutatakse üldsuse kaasamise menetlust vastavalt direktiivile 2001/42/EÜ.

7. Üldsuse teavitamise ja asjaomase üldsusega konsulteerimise üksikasjaliku korralduse määrab kindlaks liikmesriik.

Menetluse eri etappidele nähakse ette mõistlikud tähtjad, jättes piisavalt aega üldsuse teavitamiseks ning asjaomase üldsuse ettevalmistamiseks ja tõhusaks osalemiseks keskkonnanalaste otsuste tegemisel vastavalt käesoleva artikli sätetele.

Artikkel 16

Käitaja poolt esitav teave ja pärast suurõnnetust võetavad meetmed

Liikmesriik tagab, et võimalikult kiiresti pärast suurõnnetust teeb käitaja kõige otstarbekamaid vahendeid kasutades järgmist:

- a) teavitab pädevat asutust;
- b) esitab pädevale asutusele järgmised andmed niipea, kui need saavad teatavaks:
 - i) õnnetuse asjaolud;
 - ii) õnnetusega seotud ohtlikud ained;
 - iii) teadaolevad andmed, mille põhjal saab hinnata õnnetuse mõju inimese tervisele, keskkonnale ja varale;
 - iv) võetud erakorralised meetmed;
- c) teatab pädevale asutusele, millised meetmed on kavandatud selleks, et
 - i) leevendada õnnetuse keskmise kestusega ja pikaajalist mõju;
 - ii) välistada õnnetuse kordumine;
- d) ajakohastab esitatud teabe, kui hilisema uurimise käigus ilmnevad täiendavad asjaolud, mille tõttu kõnealune teave või tehtud järeldused muutuvad.

Artikkel 17

Pädeva asutuse poolt pärast suurõnnetust võetavad meetmed

Pärast suurõnnetust kohustab liikmesriik pädevat asutust

- a) tagama, et võetakse kõik kiireloomulised, keskmise kestusega ja pikaajalised meetmed, mis võivad osutada vajalikuks;

- b) koguma inspekteerimise ja uurimise teel või muul otstarbekal viisil teavet, mis on vajalik õnnetuse tehniliste, organisatsiooniliste ja juhtimisega seotud aspektide täielikuks analüüsiseks;
- c) tegutsema asjakohaselt, et käitaja võtaks vajalikud heastavad meetmed;
- d) andma soovitusi edaspidiste ennetusmeetmete kohta ning
- e) teavitama toimunud õnnetusest isikuid, keda see tõenäoliselt mõjutab, ning andma neile vajaduse korral teavet meetmete kohta, mida on võetud suurõnnetuse tagajärgede leevendamiseks.

Artikkel 18

Liikmesriigi poolt pärast suurõnnetust esitatav teave

1. Suurõnnetuste vältimist ja nende tagajärgede leevendamist silmas pidades teatab liikmesriik komisjonile oma territooriumil toimunud suurõnnetusest, mis vastab VI lisa kriteeriumidele. Ta esitab komisjonile järgmised üksikasjad:

- a) liikmesriik, aruande eest vastutava asutuse nimi ja aadress;
- b) õnnetuse toimumise kuupäev, kellaaeg ja koht ning asjaomase käitaja täielik nimi ja käitise aadress;
- c) lühiülevaade õnnetuse asjaoludest, sealhulgas õnnetusega seotud ohtlikest ainetest ja õnnetuse vahetust mõjust inimese tervisele ja keskkonnale;
- d) lühiülevaade võetud erakorralistest meetmetest ja õnnetuse kordumise vältimiseks rakendatud vajalikest ettevaatusabinõudest;
- e) oma analüüsi tulemused ja soovitused.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teave esitatakse võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui aasta jooksul alates õnnetuse toimumise kuupäevast, kasutades selleks artikli 21 lõikes 4 osutatud andmebaasi. Kui selle ajavahemiku jooksul saab andmebaasi lisamiseks esitada lõike 1 punkti e alusel vaid esialgset teavet, ajakohastatakse seda siis, kui on olemas täiendavate analüüside tulemused ja täiendavad soovitused.

Liikmesriik võib viivitada lõike 1 punktis e osutatud teabe edastamisega, kui on vaja lõpetada kohtumenetlus, mida selline aruandmine võiks mõjutada.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe edastamiseks liikmesriikide poolt kehtestatakse aruande vorm rakendusaktidega. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 27 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Liikmesriik teatab komisjonile kõikide nende organite nimed ja aadressid, kellel võiks olla olulist teavet suurõnnetuse kohta ja kes võiks anda nõu teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes peavad sellise õnnetuse puhul sekkuma.

Artikkel 19

Kasutamise keelamine

1. Liikmesriik keelab käitise, rajatise või hoidla või nende mis tahes osa kasutamise või kasutuselevõtmise, kui käitaja võetud meetmetes suurõnnetuse vältimiseks ja selle tagajärgede leevendamiseks on tõsiseid puudujääke. Selleks võtavad liikmesriigid muu hulgas arvesse tõsiseid puudujääke inspekteerimisaruandes vajalikuks peetud meetmete võtmisel.

Liikmesriik võib keelata käitise, rajatise või hoidla või nende mis tahes osa kasutamise või kasutuselevõtmise, kui käitaja ei ole teatise, aruandeid või muud käesoleva direktiivi kohaselt nõutavat teavet esitanud sätestatud tähtaja jooksul.

2. Liikmesriik tagab, et käitaja võib pädeva asutuse poolt vastavalt lõikele 1 välja antud keelava korralduse edasi kaevata siseriiklike õigusaktide ja korra kohaselt kindlaks määratud asjakohasele organile.

Artikkel 20

Inspekteerimine

1. Liikmesriik tagab, et pädev asutus kehtestab inspekteerimissüsteemi.

2. Inspekteerimise laad peab vastama asjaomase käitise liigile. Inspekteerimine ei sõltu ohutusaruande või muu esitatud aruande saamisest. Inspekteerimine peab olema piisav käitises kasutatavate tehniliste, korralduslike ja juhtimissüsteemide plaanipäraseks ja süstemaatiliseks läbivaatamiseks, tagades eelkõige selle, et

- a) käitaja suudab tõendada, et ta on võtnud erinevate käitises toimivate tegevuste puhul suurõnnetuse vältimiseks vajalikud meetmed;
- b) käitaja suudab tõendada, et ta on näinud ette vajalikud vahendid õnnetuse tagajärgede piiramiseks nii käitise territooriumil kui ka väljaspool seda;
- c) ohutusaruandes või mis tahes muus esitatud aruandes sisalduvad andmed ja teave kajastavad asjakohaselt käitises valitsevaid olusid;

d) üldsust on teavitatud vastavalt artiklile 14.

3. Liikmesriik tagab, et kõik käitised on hõlmatud inspekteerimiskavaga riigi, piirkonna ja kohalikul tasandil ning et kava vaadatakse korrapäraselt läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse.

Iga inspekteerimiskava sisaldab järgmist:

- a) asjaomaste ohutusküsimuste üldhinnang;
- b) kavaga hõlmatud geograafilise piirkonna määratlus;
- c) kavaga hõlmatud käitiste loetelu;
- d) selliste käitiserühmade loetelu, mille puhul võib tekkida artikli 9 kohane dominoefekt;
- e) selliste käitiste loetelu, mille puhul teatavad välised riskid või ohuallikad võivad suurendada suurõnnetuse riski või raskendada selle tagajärgi;
- f) rutiinse inspekteerimise puhul kasutatavad menetlused, sealhulgas lõike 4 kohased inspekteerimisprogrammid;
- g) lõike 6 kohase pistelise inspekteerimise menetlused;
- h) sätted eri inspekteerimisasutuste koostöö kohta.

4. Pädev asutus koostab lõikes 3 osutatud inspekteerimiskavade põhjal korrapäraselt kõigi käitiste korrapärase inspekteerimise programmid, määrates sealhulgas eri käitise liikide puhul kindlaks kohapealse kontrollimise sageduse.

Kahe järjestikuse kohapealse kontrollimise vahele jääv ajavahemik ei ole kõrgema tasandi käitise puhul pikem kui üks aasta ja madalama tasandi käitise puhul pikem kui kolm aastat, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on asjaomase käitise suurõnnetusohutikkuse süstemaatilise hindamise põhjal koostanud inspekteerimisprogrammi.

5. Asjaomaste käitistega seotud ohtude süstemaatiline hindamine põhineb vähemalt järgmistel kriteeriumidel:

- a) asjaomaste käitiste võimalik mõju inimese tervisele ja keskkonnale;

b) registreeritud andmed käesoleva direktiivi nõuete täitmise kohta.

Muude liidu õigusaktide kohase inspekteerimise tulemusi võetakse samuti arvesse, kui see on asjakohane.

6. Oluliste kaebuste, raskete õnnetuste ja ohtlike olukordade, vahejuhtumite ja nõuetele mittevastavuste uurimiseks tehakse erakorraline inspekteerimine nii kiiresti kui võimalik.

7. Nelja kuu jooksul pärast inspekteerimist teatab pädev asutus käitajale selle tulemused ja vajalikuks peetavad meetmed. Pädev asutus tagab, et käitaja võtab kõik vajalikud meetmed mõistliku aja jooksul pärast teatise saamist.

8. Kui inspekteerimise käigus tuvastatakse käesoleva direktiivi oluline rikkumine, kontrollitakse käitist kuue kuu jooksul uuesti.

9. Kui võimalik, kooskõlastatakse kõnealune inspekteerimine muude liidu õigusaktide kohaselt toimuva inspekteerimisega ja ühitatakse, kui see on asjakohane.

10. Liikmesriik soovib pädeval asutusel luua mehhanismid ja vahendid kogemuste vahetamiseks ja teadmiste süvendamiseks ning osaleda sellises tegevuses liidu tasandil, kui see on asjakohane.

11. Liikmesriik tagab, et käitaja pakub pädevale asutusele vajalikku abi inspekteerimise tegemiseks ja käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmiseks vajaliku teabe kogumiseks, eelkõige selleks, et pädev asutus saaks täies ulatuses hinnata suurõnnetuse tõenäosust ja määrata kindlaks suurõnnetuse tõenäosuse võimaliku suurenemise või selle tagajärgede muutumise raskemaks, et koostada käitiseväline hädaolukorras toimimise plaan ja võtta arvesse ohtlikud ained, mis oma oleku, eriomaste tingimuste või asukoha tõttu võivad nõuda eritähelpanu.

Artikkel 21

Infosüsteem ja teabevahetus

1. Liikmesriigid ja komisjon vahetavad teavet kogemuste kohta, mis on omandatud seoses suurõnnetuste vältimise ja nende tagajärgede ulatuse piiramisega. Kõnealune teave käsitleb eelkõige käesolevas direktiivis sätestatud meetmete toimimist.

2. Liikmesriik esitab komisjonile 30. septembriks 2019 ja seejärel iga nelja aasta järel aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta.

3. Käesoleva direktiiviga hõlmatud käitiste puhul annavad liikmesriigid komisjonile vähemalt järgmist teavet:

a) käitaja nimi või ärinimi ja asjaomase käitise täielik aadress;

b) käitise tegevus või tegevused.

Komisjon loob liikmesriikide esitatud teavet sisaldava andmebaasi ja ajakohastab seda. Üksnes komisjoni volitatud isikutel ja liikmesriikide pädevatel asutustel on andmebaasile juurdepääs.

4. Komisjon loob ja teeb liikmesriikidele kättesaadavaks andmebaasi, mis sisaldab eelkõige üksikasju liikmesriikide territooriumil toimunud suurõnnetuste kohta, selleks et

a) teave, mida liikmesriigid esitavad vastavalt artikli 18 lõigetele 1 ja 2, jõuaks kiiresti kõigi pädevate asutusteni;

b) edastada pädevatele asutustele suurõnnetuse põhjuste analüüs ja selle põhjal tehtud järeldused;

c) jagada pädevatele asutustele teavet ennetusmeetmete kohta;

d) edastada teavet organisatsioonide kohta, kes võivad anda nõu või vajalikku teavet suurõnnetuste toimumise, vältimise ja nende tagajärgede leevendamise kohta.

5. Komisjon võtab 1. jaanuariks 2015 vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse teabe edastamise vorm käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud teabe edastamiseks liikmesriikide poolt ning lõigetes 3 ja 4 osutatud liidu asjakohastest andmebaasidest. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 27 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Lõikes 4 osutatud andmebaas sisaldab vähemalt järgmist:

a) teave, mida liikmesriigid edastavad vastavalt artikli 18 lõigetele 1 ja 2;

b) õnnetuse põhjuste analüüs;

c) pärast õnnetust tehtud järeldused;

d) ennetusmeetmed, mis on vajalikud õnnetuse kordumise vältistamiseks.

7. Komisjon teeb mittekonfidentsiaalse teabe avalikult kättesaadavaks.

Artikkel 22

Juurdepääs teabele ja andmete konfidentsiaalsus

1. Läbipaistvust silmas pidades tagab liikmesriik, et pädev asutus on kohustatud avaldama kogu käesoleva direktiivi kohaselt saadud teabe kõigile füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes seda direktiivi 2003/4/EÜ kohaselt taotleavad.

2. Pädev asutus võib käesoleva direktiivi, sealhulgas artikli 14 kohaselt taotletava teabe avaldamisest keelduda või seda piirata, kui direktiivi 2003/4/EÜ artiklis 4 sätestatud tingimused on täidetud.

3. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist, võib pädev asutus talle laekunud, artikli 14 lõike 2 punktide b ja c kohase täieliku teabe avaldamisest keelduda, kui käitaja on soovinud jätta ohutusaruande või ohtlike ainete loetelu teatavad osad avalikustamata direktiivi 2003/4/EÜ artiklis 4 sätestatud põhjustel.

Pädev asutus võib samadel põhjustel aruande või loetelu teatavatele osadele juurdepääsu mitte lubada. Sellisel juhul esitab käitaja nimetatud pädeva asutuse nõusolekul pädevale asutusele aruande muudetud versiooni, millest nimetatud osad on välja jäetud.

Artikkel 23

Õiguskaitse kättesaadavus

Liikmesriigid tagavad, et

- a) käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 punkti b või c või artikli 22 lõike 1 kohase teabe taotlejal on õigus taotleda vastavalt direktiivi 2003/4/EÜ artiklile 6 pädeva asutuse tegevuse või tegevusetuse läbivaatamist seoses kõnealuse taotlusega vastavalt käesolevale direktiivile;
- b) asjaomase üldsuse esindajatel on oma siseriikliku õigussüsteemi raames juurdepääs direktiivi 2011/92/EL artiklis 11 sätestatud läbivaatamismenetlusele, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi artikli 15 lõike 1 kohaste juhtude suhtes.

Artikkel 24

Juhised

Komisjon võib välja töötada juhised ohutu kauguse ja doominoefekti kohta.

Artikkel 25

Lisade muutmine

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 26 vastu delegeeritud õigusakte II–VI lisa kohandamiseks tehnika arenguga. Selliste kohandustega ei tohi olulisel määral muuta käesolevas direktiivis sätestatud liikmesriikide ja käitajate kohustusi.

Artikkel 26

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 25 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 13. augustist 2012. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt neli kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 25 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 25 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 27

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 96/82/EÜ alusel asutatud komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

*Artikkel 28***Karistused**

Liikmesriik määrab kindlaks karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral. Kehtestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriik teatab need sätted komisjonile 1. juuniks 2015 ja annab viivitamata teada nende edaspidisest muutmisest.

*Artikkel 29***Aruandlus ja läbivaatamine**

1. Liikmesriikide poolt artikli 18 ja artikli 21 lõike 2 kohaselt esitatud teabe ja artikli 21 lõigetes 3 ja 4 osutatud andmebaasides sisalduva teabe põhjal ning artikli 4 rakendamist arvesse võttes esitab komisjon 30. septembriks 2020 ning pärast seda iga nelja aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi tulemusliku rakendamise ja toimimise kohta, mis sisaldab ka teavet liidus toimunud suurõnnetuste ning nende õnnetuste võimaliku mõju kohta käesoleva direktiivi tõhusale toimimisele. Komisjon lisab esimesse aruandesse hinnangu käesoleva direktiivi reguleerimisala muutmise vajaduse kohta. Aruandele lisatakse seadusandlik ettepanek, kui see on asjakohane.

2. Komisjon võib asjakohaste liidu õigusaktide raames hinnata vajadust tegeleda käitaja finantskohustuste, sealhulgas kindlustusega seotud küsimustega, suurõnnetuste puhul.

*Artikkel 30***Direktiivi 96/82/EÜ muutmine**

Direktiivi 96/82/EÜ I lisa 1. osa kategooriasse „Naftatooted” lisatakse sõnad „d) rasked kütteõlid”.

*Artikkel 31***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 31. maiks 2015. Nad kohaldavad neid alates 1. juunist 2015.

Sõltumata esimeses lõigus sätestatust jõustavad liikmesriigid käesoleva direktiivi artikli 30 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 14. veebruariks 2014. Nad kohaldavad neid alates 15. veebruarist 2014.

Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 32***Kehtetuks tunnistamine**

1. Käesolevaga tunnistatakse direktiiv 96/82/EÜ kehtetuks alates 1. juunist 2015.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt VII lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 33***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 34***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 4. juuli 2012

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
A. D. MAVROYIANNIS

LISADE LOETELU

- I lisa. Ohtlike ainete loetelu
- II lisa. Minimaalsed andmed ja teave, mis tuleb esitada artiklis 10 osutatud ohutusaruandes
- III lisa. Suurõnnetuste vältimise seisukohast tähtis artikli 8 lõikes 5 ja artiklis 10 osutatud teave käitise ohutuse juhtimise süsteemi ja korralduse kohta
- IV lisa. Andmed ja teave, mis peavad sisalduma artiklis 12 osutatud hädaolukorras toimimise plaanis
- V lisa. Üldsusele artikli 14 lõike 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti a kohaselt edastatav teave
- VI lisa. Artikli 18 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid, mille kohaselt suurõnnetusest tuleb teatada komisjonile
- VII lisa. Vastavustabel
-

I LISA

OHTLIKE AINETE LOETELU

Käesoleva lisa 1. osa tabeli 1. veerus loetletud ohukategooriatega hõlmatud ohtlikele ainetele kohaldatakse 1. osa tabeli 2. ja 3. veerus sätestatud piirkoguseid.

Kui ohtlik aine on hõlmatud käesoleva lisa 1. osaga ning on samuti loetletud 2. osas, kohaldatakse 2. osa tabeli 2. ja 3. veerus sätestatud piirkoguseid.

1. OSA

Ohtlike ainete kategooriad

Käesolev osa hõlmab kõiki ohtlikke aineid, mille kohta kehtivad 1. veerus loetletud ohukategooriad.

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Määruse (EÜ) nr 1272/2008 kohased ohukategooriad	Artikli 3 lõikes 10 osutatud ohtlike ainete piirkogused (tonnides) järgmiste käitisetüüpide kohaldamiseks	
	Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
H osa. Oht tervisele		
H1 – AKUUTNE TOKSILISUS, 1. kategooria, kõik kokkupuuteviisid	5	20
H2 – AKUUTNE TOKSILISUS — 2. kategooria, kõik kokkupuuteviisid — 3. kategooria, kokkupuude sissehingamise kaudu (vt märkus 7)	50	200
H3 STOT (<i>specific target organ toxicity</i>) – TOKSILISUS SIHTORGANI SUHTES – ÜHEKORDNE KOKKUPUUDE STOT SE 1. kategooria	50	200
P osa. Füüsiline oht		
P1a – PLAHVATUSOHTLIKUD (vt märkus 8) — Ebapüsivad plahvatusohtlikud või — plahvatusohtlikud, alamklassid 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 või 1.6 või — ained või segud, millel määruse (EÜ) nr 440/2008 meetodi A.14 järgi on lõhkeaine omadused (vt märkus 9) ja mis ei kuulu ohuklassidesse „Orgaanilised peroksiidid” või „Isereageerivad ained ja segud”	10	50
P1b – PLAHVATUSOHTLIKUD (vt märkus 8) Plahvatusohtlikud, alamklass 1.4 (vt märkus 10)	50	200
P2 – TULEOHTLIKUD GAASID Tuleohtlikud gaasid, 1. või 2. kategooria	10	50
P3a – TULEOHTLIKUD AEROSOOLID (vt märkus 11.1) 1. või 2. kategooria tuleohtlikud aerosoolid, mis sisaldavad 1. või 2. kategooria tuleohtlikke gaase või 1. kategooria tuleohtlikke vedelikke	150 (<i>neto</i>)	500 (<i>neto</i>)
P3b – TULEOHTLIKUD AEROSOOLID (vt märkus 11.1) 1. või 2. kategooria tuleohtlikud aerosoolid, mis ei sisalda 1. või 2. kategooria tuleohtlikke gaase ega 1. kategooria tuleohtlikke vedelikke (vt märkus 11.2)	5 000 (<i>neto</i>)	50 000 (<i>neto</i>)

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Määruse (EÜ) nr 1272/2008 kohased ohukategooriad	Artikli 3 lõikes 10 osutatud ohtlike ainete piirkogused (tonnides) järgmiste käitisetüüpide kohaldamiseks	
	Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
P4 – OKSÜDEERIVAD GAASID Oksüdeerivad gaasid, 1. kategooria	50	200
P5a – TULEOHTLIKUD VEDELIKUD — 1. kategooria tuleohtlikud vedelikud või — 2. või 3. kategooria tuleohtlikud vedelikud, mida hoitakse nende keemistemperatuurist kõrgemal temperatuuril, või — muud kuni 60 °C leektäpiga vedelikud, mida hoitakse nende keemistemperatuurist kõrgemal temperatuuril (vt märkus 12)	10	50
P5b – TULEOHTLIKUD VEDELIKUD — 2. või 3. kategooria tuleohtlikud vedelikud, mille puhul sellised konkreetsed töötlemistingimused nagu kõrge rõhk või kõrge temperatuur võivad tekitada suurõnnetuse ohu, või — muud kuni 60 °C leektäpiga vedelikud, mille puhul sellised konkreetsed töötlemistingimused nagu kõrge rõhk või kõrge temperatuur võivad tekitada suurõnnetuse ohu (vt märkus 12)	50	200
P5c – TULEOHTLIKUD VEDELIKUD 2. või 3. kategooria tuleohtlikud vedelikud, mida ei hõlma P5a ega P5b	5 000	50 000
P6a – ISEREAGEERIVAD AINED JA SEGUD ning ORGAANILISED PEROKSIIDID Isereageerivad ained ja segud, tüüp A või B või orgaanilised peroksiidid, tüüp A või B	10	50
P6b – ISEREAGEERIVAD AINED JA SEGUD ning ORGAANILISED PEROKSIIDID Isereageerivad ained ja segud, tüübid C, D, E või F või orgaanilised peroksiidid, tüübid C, D, E või F	50	200
P7 – PÜROFOORSED VEDELIKUD JA TAHKED AINED Pürofoorsed vedelikud, 1. kategooria Pürofoorsed tahked ained, 1. kategooria	50	200
P8 – OKSÜDEERIVAD VEDELIKUD JA TAHKED AINED Oksüdeerivad vedelikud, 1., 2. või 3. kategooria, või oksüdeerivad tahked ained, 1., 2. või 3. kategooria	50	200
E osa. Keskkonnaohu		
E1 – ohtlikud veekeskkonnale Akutse toksilisuse 1. kategooria või kroonilise toksilisuse 1. kategooria	100	200
E2 – ohtlikud veekeskkonnale Kroonilise toksilisuse 2. kategooria	200	500
Osa O. Muud ohud		
O1 – ained või segud ohulausega EUH014	100	500
O2 – ained ja segud, millest kokkupuutel veega eraldub tuleohtlikke gaase (1. kategooria)	100	500
O3 – ained või segud ohulausega EUH029	50	200

2. OSA

Nimetatud ohtlikud ained

1. veerg	CASi number (1)	2. veerg	3. veerg
Ohtlikud ained		Piirkogused (tonnides) järgmiste käitisetüüpide kohaldamiseks	
		Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
1. Ammooniumnitraat (vaata märkust 13)	—	5 000	10 000
2. Ammooniumnitraat (vaata märkust 14)	—	1 250	5 000
3. Ammooniumnitraat (vaata märkust 15)	—	350	2 500
4. Ammooniumnitraat (vaata märkust 16)	—	10	50
5. Kaaliumnitraat (vaata märkust 17)	—	5 000	10 000
6. Kaaliumnitraat (vaata märkust 18)	—	1 250	5 000
7. Arseenpentoksiid, arseen(V)hape ja/või selle soolad	1303-28-2	1	2
8. Arseentrioksiid, arseenis(III)hape ja/või selle soolad	1327-53-3		0,1
9. Broom	7726-95-6	20	100
10. Kloor	7782-50-5	10	25
11. Nikliühendid sissehingatava pulbri kujul: nikkemonooksiid, nikkeldioksiid, nikkelsulfiid, trinikkeldisulfiid, dinikkeltrioksiid	—		1
12. Etüleenimiin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehüüd (kontsentratsioon $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Vesinik	1333-74-0	5	50
16. Vesinikloriid (veeldatud gaas)	7647-01-0	25	250
17. Pliialküülid	—	5	50
18. Tuleohtlikud veeldatud gaasid, 1. ja 2. kategooria gaasid (k.a veeldatud naftagaas) ja maagaas (vaata märkust 19)	—	50	200
19. Atsetüleen	74-86-2	5	50
20. Etüleenoksiid	75-21-8	5	50
21. Propüleenoksiid	75-56-9	5	50
22. Metanool	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metüleen bis (2-kloraniliin) ja/või selle soolad, pulbri kujul	101-14-4		0,01
24. Metüüliisotsüanaat	624-83-9		0,15
25. Hapnik	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-tolueendiisotsüanaat	584-84-9	10	100
2,6-tolueendiisotsüanaat	91-08-7		

1. veerg	CASi number ⁽¹⁾	2. veerg	3. veerg
Ohtlikud ained		Piirkogused (tonnides) järgmiste käitistüüpide kohaldamiseks	
		Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
27. Karbonüüldikloriid (fosgeen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsiin (arseentrihüdriid)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfiin (fosfortrihüdriid)	7803-51-2	0,2	1
30. Vääveldikloriid	10545-99-0		1
31. Vääveltrioksiid	7446-11-9	15	75
32. Polüklorodibensofuraanid ja polüklorodibensodioksiinid (k.a TCDD), arvutatud TCDD-ekvivalendina (vaata märkust 20)	—		0,001
33. Järgmised KANTSEROGEENID või segud, milles järgmiste kantserogeenide sisaldus on üle 5 massiprotsendi: 4-aminobifenüül ja/või selle soolad, bensotrikloriid, bensidiin ja/või selle soolad, bis (klorometüül)eeter, klorometüülmetüüleeter, 1,2-dibromoetaan, dietüülsulfaat, dime-tüülsulfaat, dimetüülkarbamouülkloriid, 1,2-dibromo-3-kloropropaan, 1,2-dimetüülhüdraasiin, dimetüülnitrosamiin, heksametüülfosfortriamiid, hüdraasiin, 2- naftüülamiin ja/või selle soolad, 4-nitrodifenüül ning 1,3-propaansul-ton	—	0,5	2
34. Naftasaadused ja alternatiivkütused a) Mootoribensiin ja ligroiin, b) petrooleum (sh reaktiivkütus), c) gaasiõlid (sh diislikütused, tarbekütteõlid ja gaasiõli kokkusegamisosised), d) raske kütteõli, e) alternatiivkütused, mis on sama otstarbega ning sütti-vuse ja keskkonnaohtude osas sarnaste omadustega kui punktides a–d osutatud tooted	—	2 500	25 000
35. Veevaba ammoniaak	7664-41-7	50	200
36. Boortrifluoriid	7637-07-2	5	20
37. Vesiniksulfiid	7783-06-4	5	20
38. Piperidiin	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetüülaminoetüül) (metüül)amiin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etüülheksüüloksü)propüülamiin	5397-31-9	50	200
41. Naatriumhüpokloritit sisaldavaid segud (*), mis on klassifit-seeritud ohtlikuks veekeskkonnale akuutse toksilisuse 1. kategooriasse [H400], sisaldab vähem kui 5 % aktiivkloori ja ei ole liigitatud mõne teise I lisa 1. osa ohukatego-oriasse.		200	500

(*) Tingimusel et segu ei liigitata naatriumhüpokloriti puudumisel ohtli-kuks veekeskkonnale akuutse toksilisuse 1. kategooriasse [H400].

1. veerg	CASi number (1)	2. veerg	3. veerg
Ohtlikud ained		Piirkogused (tonnides) järgmiste käitistüüpide kohaldamiseks	
		Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
42. Propüülamiin (vt märkus 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butüülakrülaad (vt märkus 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metüül-3-buteennitriil (vt märkus 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahüdro-3,5-dimetüül-1,3,5-tiadiasinaan-2-tioon (dasomet) (vt märkus 21)	533-74-4	100	200
46. Metüülakrülaad (vt märkus 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metüülpüridiin (vt märkus 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-bromo-3-kloropropaan (vt märkus 21)	109-70-6	500	2 000

(1) CASi number on näidatud üksnes viitena.

I LISA MÄRKUSED

- Ained ja segud on klassifitseeritud vastavalt määrusele (EÜ) nr 1272/2008.
- Segusid käsitletakse puhaste ainetega samaväärsena, kui nende kontsentratsioon jääb piiridesse, mis on vastavalt nende omadustele määratud kindlaks määruse (EÜ) nr 1272/2008 kohaselt või selle viimase tehnika arengut arvesse võtva muudatuse põhjal, kui ei ole eriomaselt esitatud nende protsentuaalset koostist või muud kirjeldust.
- Ülaltoodud loetelus on sätestatud piirkogused iga käitise kohta.

Kogused, mida tuleb silmas pidada asjakohaste artiklite kohaldamisel, on maksimaalsed kogused, mis on või võivad olla mis tahes ajal olemas. Kui käitises on ohtlikke aineid ainult kuni 2 % asjaomasest piirmäärast, ei võeta seda kogust olemasoleva summaarse koguse arvutamisel arvesse, kui nende ainete asukoht käitises ei saa põhjustada suurõnnetust mujal käitise territooriumil.

- Ohtlike ainete või ohtlike ainete kategooriate lisamise kohta kohaldatakse vajaduse korral järgmisi eeskirju.

Käitises, kus ei ole üksikut ohtlikku ainet asjaomasest piirkogusest rohkem või sellega võrdselt, kohaldatakse järgmist reeglit, et teha kindlaks, kas käitis on hõlmatud käesoleva direktiiviga ette nähtud asjakohaste nõuetega.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõrgema tasandi käitistele, kui järgmise tehte summa

$$q_1 / Q_{U1} + q_2 / Q_{U2} + q_3 / Q_{U3} + q_4 / Q_{U4} + q_5 / Q_{U5} + \dots \text{ on vähemalt } 1,$$

kus q_x on käesoleva lisa 1. või 2. osaga hõlmatud ohtliku aine (või ohtlike ainete) x kogus

ja Q_{UX} on käesoleva lisa 1. või 2. osa 3. veerus oleva ohtliku aine või kategooria x asjaomane piirkogus.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse madalama tasandi käitistele, kui järgmise tehte summa

$$q_1 / Q_{L1} + q_2 / Q_{L2} + q_3 / Q_{L3} + q_4 / Q_{L4} + q_5 / Q_{L5} + \dots \text{ on vähemalt } 1,$$

kus q_x on käesoleva lisa 1. või 2. osaga hõlmatud ohtliku aine (või ohtlike ainete kategooria) x kogus

ja Q_{LX} on käesoleva lisa 1. või 2. osa 2. veerus oleva ohtliku aine või kategooria x asjaomane piirkogus.

Kõnealust eeskirja kasutatakse selleks, et hinnata ohtu tervisele, füüsilist ohtu ja keskkonnoahtu. Seepärast tuleb seda rakendada kolm korda:

- a) et lisada ohtlikke aineid, mis on loetletud 2. osas ja mis on klassifitseeritud akuutse toksilisuse 1., 2. või 3. kategooriasse (sissehingamise kaudu) või STOT 1. kategooriasse, koos ohtlike ainetega, mis kuuluvad 1. osa H osasse: kanded H1 kuni H3;
- b) et lisada ohtlikke aineid, mis on loetletud 2. osas ja mis on klassifitseeritud plahvatusohtlikuks, tuleohtlikuks gaasiks, tuleohtlikuks aerosooliks, oksüdeerivaks gaasiks, tuleohtlikuks vedelikuks, isereageerivaks aineks või seguks, orgaaniliseks peroksiidiks, pürofoorseks vedelikuks või tahkeks aineks, oksüdeerivaks vedelikuks või tahkeks aineks, koos ohtlike ainetega, mis kuuluvad 1. osa P osasse: kanded P1 kuni P8;
- c) et lisada ohtlikke aineid, mis on loetletud 2. osas ja mis on klassifitseeritud ohtlikuks veekeskkonnale akuutse toksilisuse 1. kategooriasse või kroonilise toksilisuse 1. või 2. kategooriasse, koos ohtlike ainetega, mis kuuluvad 1. osa E osasse: kanded E1 ja E2.

Käesoleva direktiivi asjakohaseid sätteid kohaldatakse, kui vastavalt punktide a, b või c saadud summa on 1 või sellest suurem.

5. Ohtlike ainete, sealhulgas selliste jäätmete puhul, mida ei ole määrusega (EÜ) nr 1272/2008 kaetud, kuid mis on käitises või võivad olla käitises ja millel on või võib olla käitises valitsevate olude korral omadusi, mis on samaväärsed suurõnnetusi põhjustada võivate omadustega, liigitatakse need ajutiselt neile kõige sarnasema kategooria või nimetatud ohtliku ainega, mis jääb käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.
6. Ohtlike ainete puhul, mida võib nende omaduste põhjal klassifitseerida rohkem kui ühte kategooriasse, kasutatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel madalaimat piirkogust. Märkuses 4 sätestatud reegli kohaldamisel tuleks kasutada antud märkuse punktides a, b ja c nimetatud kategooriate asjaomasele klassifikatsioonile vastavat madalaimat piirkogust.
7. Ohtlikud ained, mis kuuluvad suukaudse akuutse toksilisuse 3. kategooriasse (H 301), kuuluvad ohuklassi H2 – AKUUTNE TOKSILISUS, kui ei ole klassifitseeritav ei akuutne toksilisus sisesehingamise kaudu ega akuutne nahakaudne toksilisus, näiteks kui puuduvad lõplikud sisesehingamise või naha kaudu avalduva toksilisuse andmed.
8. Ohuklass „plahvatusohtlikud” hõlmab lõhkeainetooteid (vt määruse (EÜ) nr 1272/2008 I lisa punkt 2.1). Kui plahvatusohtliku aine või segu kogus tootes on teada, arvestatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel osutatud kogust. Kui plahvatusohtliku aine või segu kogus tootes on teadmata, käsitatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel kogu toodet lõhkeainena.
9. Ainete ja segude plahvatusohtlikkuse katsetamine on vajalik ainult siis, kui ÜRO ohtlike kaupade veo soovitude katsete ja kriteeriumide käsiraamatu⁽¹⁾ (edaspidi „ÜRO katsete ja kriteeriumide käsiraamat”) 6. liite 3. osa kohase sõelumismenetlusega on leitud, et aine või segu võib olla plahvatusohtlik.
10. Kui punkti 1.4 kohaseid plahvatusohtlikke aineid vabastatakse pakendist või pakitakse ümber, klassifitseeritakse need kande P1a alla, kui ei ole näidatud, et oht vastab määruse (EÜ) nr 1272/2008 kohaselt ikkagi veel punktidele 1.4.
- 11.1. Tuleohtlike aerosoolide klassifitseeritakse vastavalt nõukogu 20. mai 1975. aasta direktiivile 75/324/EMÜ (aerosoolide käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta)⁽²⁾ (aerosoolide direktiiv). Direktiivi 75/324/EMÜ kohased eriti tuleohtlikud ja tuleohtlikud aerosoolid vastavad määruse (EÜ) nr 1272/2008 tuleohtlike aerosoolide 1. ja 2. kategooriale.
- 11.2. Kõnealuse kande kasutamiseks peab olema dokumenteeritud, et aerosoolimahutis ei ole 1. ega 2. kategooria tuleohtlikku gaasi ega 1. kategooria tuleohtlikku vedelikku.

⁽¹⁾ Rohkem juhiseid katsetustest loobumise kohta on esitatud meetodi A.14 kirjelduses, vt komisjoni 30. mai 2008. aasta määrust (EÜ) nr 440/2008, millega kehtestatakse katsemeetodid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) (ELT L 142, 31.5.2008, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 147, 9.6.1975, lk 40.

12. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1272/2008 I lisa punktile 2.6.4.5 tuleb vedelikud leektäpiga üle 35 °C klassifitseerida 3. kategooriasse, kui ÜRO katsete ja kriteeriumide käsiraamatu III osa punktis 32 kirjeldatud põlemisvõime üllahoidmise katse L.2 tulemused on negatiivsed. See ei kehti aga kõrgendatud rõhu ja temperatuuri puhul ja seepärast on sellised vedelikud käesolevas kategoorias.

13. Ammooniumnitraat (5 000 / 10 000): väetised, mis on võimelised oma lagunemist toetavaks lagunemiseks

Õeldu kehtib ammooniumnitraadipõhiste kompleks- ja täisväetiste kohta (kompleks- ja täisväetised sisaldavad ammooniumnitraati koos fosfaadi ja/või potasega), mis vastavalt ÜRO künakatsele (vt ÜRO katsete ja kriteeriumide käsiraamatu III osa alapunkt 38.2) võivad hakata oma lagunemist toetavalt lagunema ja milles ammooniumnitraadis oleva lämmastiku protsent on

— 15,75 ⁽¹⁾ ja 24,5 ⁽²⁾ massiprotsendi vahemikus ja mis ei sisalda põlevaid/orgaanilisi aineid kokku üle 0,4 % või mis vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2003/2003 (väetiste kohta) ⁽³⁾ III-2 lisa nõuetele;

— kuni 15,75 massiprotsenti ja põlevate ainete kogus ei ole piiratud.

14. Ammooniumnitraat (1 250 / 5 000): väetisele sobiva puhtusastmega

Kohaldatakse ammooniumnitraadipõhiste lihtväetiste ning kompleks- ja täisväetiste suhtes, mis vastavad määruse (EÜ) nr 2003/2003 III-2 lisa nõuetele ja mille ammooniumnitraadipõhise lämmastiku sisaldus on

— üle 24,5 massiprotsendi, välja arvatud ammooniumnitraadipõhise lihtväetise segud dolomiidi, lubjakivi ja/või kaltsiumkarbonaadiga, mille puhtusaste on vähemalt 90 %;

— üle 15,75 massiprotsendi ammooniumnitraadi ja ammooniumsulfaadi segude puhul;

— üle 28 massiprotsendi ⁽⁴⁾, kui kõne all on ammooniumnitraadipõhise lihtväetise segu dolomiidi, lubjakivi ja/või kaltsiumkarbonaadiga, mille puhtusaste on vähemalt 90 %.

15. Ammooniumnitraat (350 / 2 500): tehnilise puhtusastmega

See kehtib ammooniumnitraadi ja ammooniumnitraadi segude suhtes, milles ammooniumnitraadipõhise lämmastiku sisaldus on

— 24,5–28 massiprotsenti ja mis sisaldab kuni 0,4 % põlevaid aineid;

— üle 28 massiprotsendi ja mis sisaldab kuni 0,2 % põlevaid aineid.

Samuti kehtib see ammooniumnitraadi vesilahuste suhtes, mille ammooniumnitraadisaldus on üle 80 massiprotsendi.

16. Ammooniumnitraat (10/50): nõuetele mitte vastavad materjalid ja väetised, mis ei läbi detonatsioonitesti

See kehtib järgmistel juhtudel:

— tootmisprotsessist kõrvaldatud materjal, ammooniumnitraat ja ammooniumnitraadi segud, ammooniumnitraadipõhised lihtväetised ning märkustes 14 ja 15 osutatud ammooniumnitraadipõhised kompleks- ja täisväetised, mis lõppkasutaja tagastab või on tagastanud tootjale, saatnud ajutiseks ladustamiseks või ümbertöötamiskäitisele ümbertöötamiseks, ringlussevõtuks või ohutu kasutamise jaoks ümbertöötamiseks, kuna need ei vasta enam märkuste 14 ja 15 nõuetele;

— käesoleva lisa märkuse 13 esimeses taandes ja märkuses 14 osutatud väetiste suhtes, mis ei vasta enam määruse (EÜ) nr 2003/2003 III-2 lisa nõuetele.

17. Kaaliumnitraat (5 000 / 10 000)

See kehtib selliste granuleeritud/mikrogranuleeritud kaaliumnitraadipõhiste lihtväetiste kohta, mille omadused on sama ohtlikud kui puhtal kaaliumnitraadil.

⁽¹⁾ 15,75 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhise lämmastiku vastab 45 protsendile ammooniumnitraadile.

⁽²⁾ 24,5 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhise lämmastiku vastab 70 protsendile ammooniumnitraadile.

⁽³⁾ ELT L 304, 21.11.2003, lk 1.

⁽⁴⁾ 28 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhise lämmastiku vastab 80 protsendile ammooniumnitraadile.

18. Kaaliumnitraat (1 250 / 5 000)

See kehtib selliste kristallitud kaaliumnitraadipõhiste liitvæetiste kohta, mille omadused on sama ohtlikud kui puhtal kaaliumnitraadil.

19. Vääristatud biogaas

Käesoleva direktiivi rakendamiseks võib vääristatud biogaasi klassifitseerida I lisa 2. osa kandesse 18, kui seda on töödeldud kooskõlas puhastatud ja vääristatud biogaasi puhul kohaldatavate standarditega, millega tagatakse maagaasile vastav kvaliteet, kaasa arvatud metaanisisaldus, ning kui selle hapnikusisaldus ei ületa 1 %.

20. Polüklorodibensofuraanid ja polüklorodibensodioksiinid

Polüklorodibensofuraanide ja polüklorodibensodioksiinide koguste arvutamiseks kasutatakse järgmisi tegureid.

Maailma Terviseorganisatsiooni TEFid (2005)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, Hp = hepta ja O = okta)

Viide: Van den Berg *et al.*, „The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds” (Dioksiinide ja dioksiinilaadsete ühendite toksilisust inimesele ja imetajatele iseloomustavate toksilisuse ekvivalentfaktorite ümberhindamine Maailma Terviseorganisatsiooni poolt 2005. aastal).

21. Kui nimetatud ohtlik aine kuulub ka tuleohtlike vedelike ohukategooriasse P5a või P5b, siis kasutatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel madalaimat piirkogust.

II LISA

Minimaalsed andmed ja teave, mis tuleb esitada artiklis 10 osutatud ohutusaruandes

1. Suurõnnetuse vältimise seisukohast vajalik teave käitise juhtimissüsteemi ja korralduse kohta

Kõnealune teave sisaldab III lisas osutatud üksikasju.

2. Käitise ümbruse kirjeldus:

- a) käitise territooriumi ja ümbruse, sealhulgas geograafilise asukoha, meteoroloogiliste, geoloogiliste, hüdrooloogiliste tingimuste ja vajaduse korral ka ajaloo kirjeldus;
- b) käitise seadmed ja muu tegevus, mis võib tekitada suurõnnetuse ohtu;
- c) olemasoleva teabe põhjal naabruses asuvad asutused, muud käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jäävad territooriumid, alad ja muutused, mis võivad olla suurõnnetuse allikaks või suurendada suurõnnetuse ohtu, raskendada selle tagajärgi ja põhjustada doominooefekti;
- d) selliste alade kirjeldus, kus võib aset leida suurõnnetus.

3. Käitise kirjeldus:

- a) ohutuse, suurõnnetuse ohu peamiste allikate ja sellist suurõnnetust põhjustavate tingimuste seisukohast tähtsate käitise peamiste tegevusalade ja osade ning toodete kirjeldus koos kavandatud ennetusmeetmete kirjeldusega;
- b) tööprotsesside, eriti käitamismeetodite kirjeldus; vajaduse korral võttes arvesse olemasolevat teavet parimate tavade kohta;
- c) ohtlike ainete kirjeldus:
 - i) ohtlike ainete ülevaade, kaasa arvatud:
 - ohtlike ainete tunnusandmed: keemiline nimetus, CASi number, nimetus Rahvusvahelise Puhta Keemia ja Rakenduskeemia Liidu nomenklatuuris,
 - käitises olevate või olla võivate ohtlike ainete maksimumkogus;
 - ii) ohtliku kemikaali füüsikalised, keemilised, toksikoloogilised omadused ning inimese tervishoiu ja keskkonnaga seotud ohud, nii vahetu kui ka hiljem avalduva toimega;
 - iii) aine füüsikaline ja keemiline käitumine tavatingimustel kasutamise ja võimaliku õnnetuse korral.

4. Võimalike õnnetuste ohu tuvastamine ja analüüsimine ning õnnetuste vältimise meetodid:

- a) suurõnnetuse võimaliku stsenaariumi üksikasjalik kirjeldus ja selle tõenäosus või tingimused, mille juures suurõnnetus on võimalik, samuti ülevaade sündmustest, mis võivad olla olulised stsenaariumi käivitumisel ettevõttesisel või -välistel põhjustel, kusjuures näidatakse konkreetselt
 - i) töökorraldusega seotud põhjused;
 - ii) välised põhjused, näiteks niisugused, mis on seotud doominooefektiga või naabruses asuvate muude käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jäävate territooriumide, alade ja võimalike muutustega, mis võivad olla suurõnnetuse allikaks, suurendada suurõnnetuse ohtu ja raskendada selle tagajärgi;
 - iii) looduslikud põhjused, näiteks maavärinad või üleujutused;
- b) kindlakstehtud võimaliku suurõnnetuse ulatuse ja tagajärgede raskuse hindamine, sealhulgas kaardid, pildid või vajaduse korral samaväärne kirjeldus, kus näidatakse piirkonnad, mida selline käitise põhjustatud õnnetus võib mõjutada;

- c) ülevaade varasematest õnnetustest ja vahejuhtumitest samade ainete ja kasutatavate protsessidega, nendest saadud õppetundide analüüs ja selgesõnalised viited konkreetsetele meetmetele, mis on võetud selliste õnnetuste ärahoidmiseks;
- d) käitise ohutuse tagamiseks kasutatud tehniliste parameetrite ja seadmete kirjeldus.
5. Kaitse- ja sekkumismeetmed suurõnnetuse tagajärgede piiramiseks:
- a) käitisesse paigaldatud selliste seadmete kirjeldus, millega piiratakse suurõnnetuse mõju inimese tervisele ja keskkonnale, sealhulgas näiteks anduri- ja kaitseüsteemid, tehnilised seadised võimalike juhuslike lekete piiramiseks (sealhulgas sprinklerüsteem, aurutõkkekraanid, hädaolukorra jaoks ette nähtud kogumiskoored või -anumad, kaitseklapid; inertimissüsteemid; tulekustutusvee laialivoolamise piiramine);
- b) häire andmise ja sekkumise korraldus;
- c) mobiliseeritavate sise- ja välisressursside kirjeldus;
- d) suurõnnetuse mõju vähendamiseks oluliste tehniliste ja mittetehniliste meetmete kirjeldus.
-

III LISA

Suurõnnetuste vältimise seisukohast tähtis artikli 8 lõikes 5 ja artiklis 10 osutatud teave käitise ohutuse juhtimise süsteemi ja korralduse kohta

Käitaja ohutuse juhtimise süsteemi rakendamisel võetakse arvesse järgmisi elemente:

- a) ohutuse juhtimise süsteem peab vastama võimaliku ohu suurusele, ettevõtte tootmistegevusele ja organisatsiooni keerukusele ning tugineb ohtude hinnangule. Ohutuse juhtimise süsteem peaks sisaldama seda osa üldisest juhtimis-süsteemist, mis hõlmab suurõnnetuse vältimise põhimõtete määratlemise ja rakendamisega seotud organisatsioonilist struktuuri, vastutusvalade jaotust, tavasid, korda, protsesse ja vahendeid;
- b) ohutuse juhtimise süsteemis käsitletakse järgmisi küsimusi:
- i) korraldus ja töötajad – kõigil korraldustasemetel suurõnnetuse ohu juhtimisega seotud töötajate ülesanded ja kohustused ning meetmed, mille sihiks on suurendada pideva täiustamise vajaduse mõistmist. Selliste töötajate koolitusvajaduste kindlakstegemine ja vastava koolituse pakkumine. Ohutuse seisukohast oluliste töötajate ja käitises töötavate allhankijate kaasamine;
 - ii) tõsiste ohtude kindlakstegemine ja hindamine – tava- ja erandkäitamisest, sealhulgas vajaduse korral allhankijate tegevusest tulenevate tõsiste ohtude süstemaatilise kindlakstegemise korra vastuvõtmine ja rakendamine ning selliste ohtude tõenäosuse ja raskusastme hindamine;
 - iii) töökorralduslikud meetmed – käitist, selle tööd, seadmeid, häireolukorras toimimist ja ajutist seiskamist käsitleva korra ja juhendite vastuvõtmine ning rakendamine; parimaid seire- ja kontrollitavasid käsitleva teabe arvessevõtmine, et vähendada süsteemi rikke ohtu; käitisesse paigaldatud seadmete vananemise ja korrosiooniga seotud ohtude juhtimine ja kontrollimine; käitise seadmete loetelu, seadmete seisundi seire ja kontrollimise strateegia ja meetodika; sobivad järeelmeetmed ja vajalikud vastumeetmed;
 - iv) muudatuste juhtimine – uute käitiste, protsesside või hoidlate planeerimise või nende muutmise kavandamise menetluste vastuvõtmine ja rakendamine;
 - v) plaanide koostamine hädaolukordadeks – menetluste vastuvõtmine ja rakendamine tõenäoliste õnnetusjuhtumite kindlakstegemiseks süstemaatilise analüüsiga ja hädaolukorras toimimise plaanide ettevalmistamine, katsetamine ja läbivaatamine sellistele õnnetustele reageerimiseks ja asjaomastele töötajatele erikoolituse andmiseks. Selline koolitamine hõlmab kõiki käitises töötavaid isikuid, sealhulgas asjakohaseid allhankijaid;
 - vi) tegevuse jälgimine – menetluste vastuvõtmine ja rakendamine käitaja suurõnnetuse vältimise põhimõtete ja ohutuse juhtimise süsteemiga kehtestatud eesmärkide täitmise pidevaks hindamiseks ning uurimise ja parandusmeetmete võtmise mehhanismid juhaks, kui neid eesmärke ei järgita. Menetlused hõlmavad käitaja süsteemi suurõnnetusest või ohtlikest olukordadest teatamiseks, eriti kui kaitsemeetmetes on olnud puudujääke, ning nende uurimiseks ja saadud õppetundide põhjal järeelmeetmete võtmiseks. Menetlused võiksid hõlmata ka tulemuslikkuse näitajaid, nagu ohutusosalase tulemuslikkuse näitajad ja/või muud asjakohased näitajad;
 - vii) auditeerimine ja läbivaatamine – suurõnnetuse vältimise põhimõtete ning ohutuse juhtimise süsteemi tulemuslikkuse ja sobivuse korrapärase süstemaatilise hindamise menetluste vastuvõtmine ja rakendamine; põhimõtete ja ohutuse juhtimise süsteemi toimimise dokumenteeritud läbivaatamine ja ajakohastamine juhtkonna poolt, sealhulgas auditi ja läbivaatamisega kindlaks tehtud vajalike muudatuste kavandamine ja kasutusse võtmine.

IV LISA

Andmed ja teave, mis peavad sisalduma artiklis 12 osutatud hädaolukorras toimimise plaanis

1. Käitisesisesed hädaolukorras toimimise plaanid:

- a) hädaolukorras toimimise korra käivitamiseks volitatud isikute ja käitise territooriumil tagajärgede leevendamise eest vastutava ja seda tegevust koordineeriva isiku nimi või ametikoht;
- b) sellise isiku nimi või ametikoht, kelle ülesanne on pidada sidet asutusega, kes vastutab käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani eest;
- c) suurõnnetuse tekkimise seisukohast oluliste ettenähtavate tingimuste või sündmuste puhul nende kontrolli alla saamiseks võetavate meetmete, samuti nende tagajärgede piiramise meetmete kirjeldus, sealhulgas ohutusseadmete ja olemasolevate vahendite kirjeldus;
- d) käitise territooriumil inimesi ähvardavate ohtude piiramise kord, sealhulgas hoiatuste andmise viis ja meetmed, mida inimesed peavad võtma pärast hoiatuse saamist;
- e) meetodid, kuidas õnnetuse eest varakult hoiatatakse käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani käivitamise eest vastutavat asutust, teave, mida esialgne hoiatus peaks sisaldama, ja edaspidi saadava üksikasjalikuma teabe edastamise kord;
- f) vajaduse korral personali koolitamise kord vastavalt ülesannetele, mida ta peab täitma, ja selle korra kooskõlastamine väljaspool käitist paiknevate hädaabiteenistustega;
- g) väljaspool käitise territooriumi võetavate tagajärgede leevendamise meetmete toetamise kord.

2. Käitisevälised hädaolukorras toimimise plaanid:

- a) hädaolukorras toimimise korra käivitamiseks volitatud isikute ja väljaspool käitise territooriumi võetava meetme juhtimise eest vastutavate ja seda koordineerivate isikute nimi või ametikoht;
- b) õnnetusjuhtumite eest varase hoiatamise kord ning häire andmise ja abi kutsumise kord;
- c) käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani rakendamiseks vajalike vahendite koordineerimise kord;
- d) käitise territooriumil võetava tagajärgede leevendamise meetme toetamise kord;
- e) väljaspool käitist võetavad leevendusmeetmed, sealhulgas reageerimine ohutusaruandes esitatud suurõnnetuse, ka keskkonda kahjustavate suurõnnetuse stsenaariumide korral ning võimaliku doominoefekti arvessevõtmine;
- f) õnnetust käsitleva konkreetse teabe artikli 9 kohane üldsusele ja kõigile naaberkäitistele või käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jäävatele territooriumidele edastamise ja üldsuse õigest käitumisest teavitamise kord;
- g) suurõnnetuse võimaliku piiriülese mõju korral teiste liikmesriikide hädaabiteenistuste teavitamise kord.

V LISA

Üldsusele artikli 14 lõike 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti a kohaselt edastatav teave

1. OSA

Kõigi käesoleva direktiiviga hõlmatud asutuste puhul:

1. käitaja nimi või ärinimi ja asjaomase käitise täielik aadress;
2. kinnitus, et käitise suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi rakendamiseks võetud õigusnorme ja et pädevale asutusele on esitatud artikli 7 lõikes 1 osutatud teatis või artikli 10 lõikes 1 osutatud ohutusaruanne;
3. käitise tegevusala(de) kergesti arusaadav selgitus;
4. käitises olevate ja suurõnnetuse ohtu tekitada võivate asjaomaste ohtlike ainete tavanimetused ja I lisa 1. osaga hõlmatud ohtlike ainete puhul üldnimetused ja üldised ohuklassifikatsioonid koos peamiste ohtlike omaduste kergesti arusaadava kirjeldusega;
5. üldteave selle kohta, kuidas asjaomast üldsust vajaduse korral hoiatatakse; piisav teave suurõnnetuse korral asjakohase käitumise kohta või viide selle kohta, kust niisugust teavet elektroonilisel teel leida;
6. viimase kohapealse kontrollimise kuupäev vastavalt artikli 20 lõikele 4 või viide sellele, kust vastavat teavet elektroonilisel teel leida; taotluse alusel teave selle kohta, kust leida üksikasjalikumat teavet viimase inspekteerimise ja sellega seotud inspekteerimiskava kohta vastavalt artiklis 22 sätestatud nõuetele;
7. üksikasjad selle kohta, kust saab täiendavat teavet, võttes arvesse artiklis 22 sätestatud nõudeid.

2. OSA

Kõrgema tasandi käitiste puhul lisaks käesoleva lisa 1. osas osutatud teabele:

1. üldine teave suurõnnetuse ohtude iseloomu kohta, kaasa arvatud nende võimalik mõju inimese tervisele ja keskkonnale ja kokkuvõtlik faktiteave peamiste suurõnnetuse stsenaariumide ning nende korral võetavate kontrollimeetmete kohta;
2. kinnitus selle kohta, et käitaja peab oma territooriumil võtma piisavad meetmed eelkõige koostöös hädaabiteenistustega, et suurõnnetustega toime tulla ja minimeerida nende mõju;
3. vajalik teave käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani kohta, mille alusel leevendatakse õnnetuse võimalikke tagajärgi väljaspool käitise territooriumi. Selles peaks sisalduma nõuanne järgida õnnetuse ajal kõiki hädaabiteenistuste juhtnõude ja korraldusi;
4. vajaduse korral märkida ära, kas käitis asub muu liikmesriigi territooriumi läheduses ja kas on võimalik piiriülese mõjuga suurõnnetus, mille puhul kohaldatakse ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni tööstusõnnetuste piiriülese mõju konventsiooni.

VI LISA

Artikli 18 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid, mille kohaselt suurõnnetusest tuleb teatada komisjonile

- I. Komisjonile tuleb teatada kõigist lõikega 1 hõlmatud suurõnnetustest ja suurõnnetustest, millel on vähemalt üks lõikes 2, 3, 4 või 5 osutatud tagajärg.
1. Asjaomased ohtlikud ained
Tulekahju või plahvatus või juhuslik leke, mis hõlmab sellist ohtlike ainete kogust, mis moodustab vähemalt 5 % I lisa 1. või 2. osas 3. veerus sätestatud piirkogusest.
 2. Inimestele ja kinnisvarale tekitatud kahju
 - a) Surmajuhtum;
 - b) käitises on viga saanud ja vähemalt 24 tunniks haiglaravile saadetud kuus inimest;
 - c) väljaspool käitist on vähemalt 24 tunniks haiglaravile saadetud üks inimene;
 - d) õnnetuse tagajärjel on saanud kannatada ja muutunud kasutamiskõlbulmatuks väljaspool käitist asuv(ad) elamu(d);
 - e) inimeste evakueerimine või kinnipidamisruumidesse paigutamine rohkem kui kaheks tunniks (inimeste arv × tundide arv): korrutise väärtus on vähemalt 500;
 - f) joogivee-, elektri- või gaasivarustuse või telefoniteenuste katkemine rohkem kui kaheks tunniks (inimeste arv × tundide arv): korrutise väärtus on vähemalt 1 000.
 3. Vaheü keskonnakahju:
 - a) alaline või pikaajaline kahju elupaikadele maismaal:
 - i) 0,5 ha või rohkem õigusnormidega kaitstud keskkonna- või looduskaitse seisukohast olulisest elupaigast;
 - ii) vähemalt 10 hektarit ulatuslikumast elupaigast, sealhulgas põllumajandusmaast;
 - b) märkimisväärne või pikaajaline kahju magevee- ja merekeskkonnale:
 - i) 10 km või rohkem jõest või kanalist;
 - ii) 1 ha või rohkem järve või tiigi pindalast;
 - iii) 2 ha või rohkem delta pindalast;
 - iv) 2 ha või rohkem rannikualast või avamerest;
 - c) märkimisväärne kahju põhjaveekihtidele:
1 ha või rohkem.
 4. Varaline kahju:
 - a) kahju käitise varale vähemalt 2 000 000 eurot;
 - b) kahju väljaspool käitist asuvale varale vähemalt 500 000 eurot.
 5. Piiriülene kahju
Kõik ohtlike ainetega seotud suurõnnetused, mille tagajärjed ilmnevad väljaspool asjaomase liikmesriigi territooriumi.
- II. Komisjonile tuleks teatada õnnetustest või ohtlikest olukordadest, mida liikmesriigid peavad erilist tehnilist huvi pakkuvateks suurõnnetuste vältimisel ja nende tagajärgede piiramisel ning mis ei vasta eespool sätestatud kriteeriumidele.
-

VII LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 96/82/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 lõike 1 esimene lõik	Artikli 2 lõige 1 ja artikli 3 lõiked 2 ja 3
Artikli 2 lõike 1 teine lõik	Artikli 3 punkt 12
Artikli 2 lõige 2	—
Artikli 3 punkt 1	Artikli 3 punkt 1
Artikli 3 punkt 2	Artikli 3 punkt 8
Artikli 3 punkt 3	Artikli 3 punkt 9
Artikli 3 punkt 4	Artikli 3 punkt 10
Artikli 3 punkt 5	Artikli 3 punkt 13
Artikli 3 punkt 6	Artikli 3 punkt 14
Artikli 3 punkt 7	Artikli 3 punkt 15
Artikli 3 punkt 8	Artikli 3 punkt 16
—	Artikli 3 punktid 2–7, 11 ja 12 ning 17–19
Artikkel 4	Artikli 2 lõike 2 esimese lõigu punktid a–f ja punkt h
—	Artikli 2 lõike 2 esimese lõigu punkt g ja artikli 2 lõike 2 teine lõik
—	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikli 6 lõige 1	Artikli 7 lõige 2
Artikli 6 lõike 2 punktid a–g	Artikli 7 lõike 1 punktid a–g
Artikli 6 lõige 3	Artikli 7 lõige 3
Artikli 6 lõige 4	Artikli 7 lõike 4 punktid a–c
—	Artikli 7 lõike 4 punkt d
Artikli 7 lõige 1	Artikli 8 lõige 1
—	Artikli 8 lõike 2 punktid a ja b
Artikli 7 lõige 1a	Artikli 8 lõike 2 punkt a
Artikli 7 lõige 2	Artikli 8 lõige 5
Artikli 7 lõige 3	—
—	Artikli 8 lõige 3
—	Artikli 8 lõige 4
—	Artikli 8 lõige 5
Artikli 8 lõiked 1 ja 2	Artikli 9 lõiked 1 ja 2

Direktiiv 96/82/EÜ	Käesolev direktiiv
—	Artikli 9 lõige 2
Artikli 9 lõige 1	Artikli 10 lõige 1
Artikli 9 lõike 2 esimene lõik	Artikli 10 lõige 2
Artikli 9 lõike 2 teine lõik	—
Artikli 9 lõige 3	Artikli 10 lõige 3
Artikli 9 lõige 4	Artikli 10 lõige 6
Artikli 9 lõige 5	Artikli 10 lõige 5
Artikli 9 lõige 6	—
—	Artikli 10 lõige 4
Artikkel 10	Artikkel 11
Artikli 11 lõike 1 punktid a ja b	Artikli 12 lõike 1 punktid a ja b ja artikli 12 lõige 2
Artikli 11 lõike 1 punkt c	Artikli 12 lõike 1 punkt c
Artikli 11 lõige 2	Artikli 12 lõige 3
Artikli 11 lõige 3	Artikli 12 lõiked 4 ja 5
Artikli 11 lõige 4	Artikli 12 lõike 6 esimene lõik
Artikli 11 lõige 4a	Artikli 12 lõike 6 teine lõik
Artikli 11 lõige 5	Artikli 12 lõige 7
Artikli 11 lõige 6	Artikli 12 lõige 8
Artikli 12 lõike 1 esimene lõik	Artikli 13 lõige 1
Artikli 12 lõike 1 teine lõik	Artikli 13 lõige 2
Artikli 12 lõige 1a	—
Artikli 12 lõige 2	Artikli 13 lõige 3
—	Artikli 13 lõige 4
Artikli 13 lõike 1 esimene lõik	Artikli 14 lõike 2 esimese lõigu punkt a ja artikli 14 lõike 2 teise lõigu teine lause
Artikli 13 lõike 1 teise lõigu esimene ja kolmas lause	Artikli 14 lõike 2 teise lõigu viimane lause
Artikli 13 lõike 1 teise lõigu teine lause	Artikli 14 lõige 1
Artikli 13 lõike 1 kolmas lõik	Artikli 14 lõike 2 teise lõigu esimene lause
—	Artikli 14 lõike 1 teine lause
Artikli 13 lõige 2	Artikli 14 lõige 3
Artikli 13 lõige 3	Artikli 14 lõige 4
Artikli 13 lõike 4 esimene lause	Artikli 14 lõike 2 punkt b
Artikli 13 lõike 4 teine ja kolmas lause	Artikli 22 lõike 3 esimene ja teine lõik
Artikli 13 lõige 5	Artikli 15 lõige 1
Artikli 13 lõige 6	Artikli 14 lõike 2 punkt c

Direktiiv 96/82/EÜ	Käesolev direktiiv
—	Artikli 15 lõiked 2–7
Artikli 14 lõige 1	Artikkel 16
Artikli 14 lõige 2	Artikkel 17
Artikli 15 lõike 1 punktid a–d	Artikli 18 lõike 1 punktid a–d ja artikli 18 lõike 2 esimene lõik
Artikli 15 lõike 2 esimene lõik	Artikli 18 lõike 1 punkt e ja artikli 18 lõige 3
Artikli 15 lõike 2 teine lõik	Artikli 18 lõike 2 teine lõik
Artikli 15 lõige 3	Artikli 18 lõige 4
Artikkel 16	Artikli 6 lõige 1
—	Artikli 6 lõiked 2 ja 3
Artikkel 17	Artikkel 19
Artikli 18 lõige 1	Artikli 20 lõiked 1 ja 2
Artikli 18 lõike 2 punkt a	Artikli 20 lõige 4
Artikli 18 lõike 2 punktid b ja c	Artikli 20 lõige 7
Artikli 18 lõige 3	Artikli 20 lõige 11
—	Artikli 20 lõiked 3, 5, 6, 8, 9 ja 10
Artikli 19 lõige 1	Artikli 21 lõige 1
Artikli 19 lõike 1a esimene lõik	Artikli 21 lõike 3 esimene lõik
Artikli 19 lõike 1a teine lõik	Artikli 21 lõike 3 teine lõik
Artikli 19 lõike 2 esimene lõik	Artikli 21 lõige 4
Artikli 19 lõike 2 teine lõik	Artikli 21 lõige 6
Artikli 19 lõige 3	Artikli 21 lõige 7
—	Artikli 21 lõige 5
Artikli 19 lõige 4	Artikli 21 lõige 2
Artikli 20 lõike 1 esimene lõik	Artikli 22 lõige 1
Artikli 20 lõike 1 teine lõik	Artikli 22 lõige 2
Artikli 20 lõige 2	—
—	Artikkel 23
—	Artikkel 24
Artikli 21 lõige 1	Artikkel 25
Artikli 21 lõige 2	Artikli 21 lõige 5
Artikkel 22	Artikkel 27
Artikkel 23	Artikkel 32
Artikkel 24	Artikkel 31
Artikkel 25	Artikkel 33

Direktiiv 96/82/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 26	Artikkel 34
—	Artikkel 26 ja artiklid 28–30
—	I lisa sissejuhatavad lõigud
I lisa sissejuhatuse punktid 1–5	I lisa märkused 1–3
I lisa sissejuhatuse punktid 6–7	—
I lisa 1. osa	I lisa 2. osa
I lisa 1. osa märkused 1–6	I lisa märkused 13–18
I lisa 1. osa märkus 7	I lisa märkus 20
—	I lisa märkus 7
I lisa 2. osa	I lisa 1. osa
I lisa 2. osa märkus 1	I lisa märkused 1, 5 ja 6
I lisa 2. osa märkus 2	I lisa märkused 8–10
I lisa 2. osa märkus 3	I lisa märkused 11.1, 11.2 ja 12
I lisa 2. osa märkus 4	I lisa märkus 4
II lisa I–III osa	II lisa punktid 1–3
II lisa IV osa punkt A	II lisa punkti 4 alapunkt a
—	II lisa punkti 4 alapunkti a taanded i–iii
II lisa IV osa punkt B	II lisa punkti 4 alapunkt b
—	II lisa punkti 4 alapunkt c
II lisa IV osa punkt C	II lisa punkti 4 alapunkt d
II lisa V osa punktid A–C	II lisa punkti 5 alapunktid a–c
II lisa V osa punkt D	—
—	II lisa punkti 5 alapunkt d
III lisa sissejuhatav lõik ning punktid a ja b	III lisa sissejuhatav lõik ja punkt a Artikli 8 lõiked 1 ja 5
III lisa punkti c taanded i–iv	III lisa punkti b taanded i–iv
III lisa punkti c taanded v–vii	III lisa punkti b taanded v–vii
IV lisa	IV lisa
V lisa punkt 1	V lisa 1. osa punkt 1
V lisa punkt 2	—
V lisa punktid 3–5	V lisa 1. osa punktid 2–4
V lisa punkt 6	V lisa 2. osa punkt 1
V lisa punktid 7 ja 8	V lisa 1. osa punkt 5
—	V lisa 1. osa punkt 6
V lisa punktid 9 ja 10	V lisa 2. osa punktid 2 ja 3

Direktiiv 96/82/EÜ	Käesolev direktiiv
V lisa punkt 11	V lisa 1. osa punkt 7
—	V lisa 2. osa punkt 4
VI lisa I osa	VI lisa I osa
VI lisa II osa	VI lisa II osa
—	VII lisa